

Ekāgni-Kāṇḍa

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 1

[[1-1]]

प्रसुगमन्तां धियसानस्य सक्षणि वरेभिर्वराꣳ अभिषुप्रसीदत ।
अस्माकमिन्द्र उभयं जुजोषति यथसौम्यस्यान्धसो बुबोधति ।
अनृक्षरा ऋजवस्सन्तु पन्था येभिस्सखायो यन्ति नो वरेयम् ।
समर्यमा सं भगो नो निनीयाथसं जास्पत्यꣳ सुयममस्तु देवाः ।
अभ्रातृघ्नीं वरुणापतिघ्नीं बृहस्पते ।
इन्द्रापुत्रघ्नीं लक्ष्म्यं तामस्यै सवितस्सुव ।
अघोरचक्षुरपतिघ्न्येधि शिवा पतिभ्यस्सुमनास्सुवर्चाः ।
जीवसूर्देवकामा स्योना शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ।
इदमहं या त्वयि पतिघ्न्यलक्षिमस्तां निर्दिशामि ।
जीवाꣳरुदन्ति विमयन्ते अध्वरे दीर्घामनु प्रसितिं दीधियुर्नरः ।
वामं पितृभ्यो य इदꣳ समेरि रे मयः पतिभ्यो जनयः परिष्वजै ।
व्युक्षत्कूरमुदचन्त्वाप आऽस्यै ब्राह्मणास्त्रपनꣳ हरन्तु ।
अवीरघ्नीरुदचन्त्वापः ।
अर्यम्णो अग्निं परि यन्तु क्षिप्रं प्रतीक्षन्ताꣳ श्वश्रवो देवराꣳश्च ।
खेऽनसः खे रथः खे युगस्य शचीपते ।
अपालामिन्द्र त्रिः पूत्व्यंकरथसूर्यवर्चसम् ।
शं ते हिरण्यꣳशमु सन्त्वापश्शं ते मेधी भवतु शं युगस्य तृद्वा ।
शं त आपश्शतपवित्रा भवन्त्वथा पत्या तन्वꣳ सꣳ सृजस्व ॥ १ ॥
दीधियुर्नरोऽष्टौ च ॥ १ ॥

((prasugmantā dhiyasānasyā sakṣaṇi varebhirvarāṃ abhiṣuprasīdata ।

asmākamindrā ubhayaṃ juṣoṣatī yathsaūmyasyāndhāso bubōdhati |
 anṛkṣarā ṛjavāssantu panthā yebhissakhāyo yanti no vareyam |
 samāryamā saṃ bhagō no ninīyāthsam jāspatyam̃ suyamāmastu devāḥ |
 abhrātṛghnīm varuṇāpātighnīm bṛhaspate |
 indrāpūtraghnīm lakṣmyam̃ tāmasyai sāvitassuva |
 aghōracakṣurapātighnyedhi śivā patibhyāssumanāssuvarcāḥ |
 jīvasūrdevakāmā syonā śaṃ nō bhava dvīpade śaṃ catūspade |
 idamaḥam̃ yā tvayī patighnyālakṣmistām̃ nirdīśāmi |
 jīvām̃rūdanti vimāyante adhvare dīrghāmanu prasītiṃ dīdhiyurnarāḥ |
 vāmaṃ pītrbhyo ya idam̃ sāmeri re mayāḥ patibhyo janāyaḥ pariṣvajē |
 vyūkṣatkrūramudācāntvāpa ā'syai brāhmaṇāssnapānam̃ harantu |
 avīraghnīrudācāntvāpāḥ |
 aṛyam̃no agniṃ pari yantu kṣipram̃ pratīkṣantām̃ śvaśravō devarāśca |
 khe'nasaḥ khe rathāḥ khe yugāsya śacīpate |
 apālāmindrā triḥ pūrtvyākarāthsūryāvarcasam |
 śaṃ te hirānyaṃśamū santvāpaśśam̃ té meḍhī bhāvatu śaṃ yugasya tṛdmā |
 śaṃ ta āpāśśatapāvitrā bhavāntvathā patyā tanvaṃ saṃ sījasva || 1 ||
 dīdhiyurnaro'sṭau cā || 1 ||))

[[1-2]]

हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावकाः प्रचक्रमूर् हित्वाऽवद्यमापः ।
 शतं पवित्रा वितता ह्यासु ताभिष्ठा देवस्सविता पुनातु ।
 हिरण्यवर्णाश्शुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्वग्निः ।
 या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तास्त आपश्शः स्योना भवन्तु ।
 यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यञ्जनानाम् ।
 या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तास्त आपश्शः स्योना भवन्तु ।
 यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा निविष्टाः ।
 या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास्तास्त आपश्शः स्योना भवन्तु ।
 शिवेन त्वा चक्षुषा पश्यन्त्वापश्शिवया तन्वोपस्पृशन्तु त्वचं ते ।
 घृतश्रुतश्शुचयो याः पावकास्तास्त आपश्शः स्योना भवन्तु ।
 परि त्वा गिर्वणो गिर इमा भवन्तु विश्वतः ।
 वृद्धायुमनु वृद्धयो जुष्टा भवन्तु जुष्टयः ।
 आशासानेत्येषा ।
 पूषा त्वेतो नयतु हस्तगृह्याश्विनौ त्वा प्रवहतां रथेन ।
 गृहान्छ गृहपत्नी यथाऽसौ वशिनी त्वं विदथमावदासि ॥ २ ॥
 भवन्तु पञ्च च ॥ २ ॥

((hirānyavarṇāśśucāyaḥ pāvakaḥ pracākramur hitvā'vadyamāpāḥ |
śataṃ pavitrā vitatā hyāsu tābhiṣṭvā devassāvītā pūnātu |
hirānyavarṇāśśucāyaḥ pāvakā yāsū jātaḥ kaśyapo yāsvagniḥ |
yā agniṃ garbhaṃ dadhire suvarṇāstāsta āpaśśaṃ syonā bhāvantu |
yāsāṃ rājā varuṇo yāti madhye satyānrte āvapaśyañjanānām |
yā agniṃ garbhaṃ dadhire suvarṇāstāsta āpaśśaṃ syonā bhāvantu |
yāsāṃ devā divi kṛṇvanti bhakṣaṃ yā antarikṣe bahudhā niviṣṭāḥ |
yā agniṃ garbhaṃ dadhire suvarṇāstāsta āpaśśaṃ syonā bhāvantu |
śivenā tvā cakṣuśā paśyantvāpaśśivayā tanvopāsprṣantu tvacaṃ te |
ghṛtaścutaśśucāyo yāḥ pāvakaśtāsta āpaśśaṃ syonā bhāvantu |
pari tvā girvaṇo girā imā bhāvantu viśvataḥ |
vṛddhāyumanu vṛddhāyo juṣṭā bhavantu juṣṭāyaḥ |
āśāsānetyeṣā |
pūṣā tveṭo nāyatu hastagrhyāśvinau tvā pravāhatāṃ rathēna |
gṛhāngāccha gṛhapātnī yathā'so vaśinī tvam vidathamāvādāsi || 2 ||
bhavantu pañca ca || 2 ||))

[[1-3]]

सोमः प्रथमो विविदे गन्धर्वो विविद उत्तरः ।

तृतीयो अग्निष्टे पतिस्तुरीयस्ते मनुष्यजाः ।

सोमोऽददद्गन्धर्वाय गन्धर्वोऽददद्ग्नये ।

रयिं च पुत्राश्चादादग्निर्मह्यमथो इमाम् ।

गृणामि ते सुप्रजास्त्वाय हस्तं मया पत्या जरदष्टिर्यथाऽसः ।

भगो अर्यमा सविता पुरन्धिर्मह्यं त्वाऽदुर्गार्हपत्याय देवाः ।

ते ह पूर्वे जनासो यत्र पूर्ववहो हिताः ।

मूर्धन्वान् यत्र सौभ्रवः पूर्वी देवेभ्य आतपत् ।

सरस्वति प्रेदमव सुभगे वाजिनीवति ।

तां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रगायामस्यग्रतः ।

य एति प्रदिशस्सर्वा दिशोऽनु पवमानः ।

हिरण्यहस्त ऐरंमस्स त्वा मन्मनसं कृणोतु ।

एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु द्वे ऊर्जे त्रीणि व्रताय चत्वारि मायोभवाय पञ्च पशुभ्यष्वडृतुभ्यस्सप्त

सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु ।

सखा सप्तपदा भव सखायौ सप्तपदा बभूव सख्यं ते गमेयः सख्यात्ते मा यौषः सख्यान्मे मा

योष्ठास्समयाव संकल्यावहै संप्रियौ रोचिष्णू सुमनस्यमानौ ।

इषमूर्जमभि संवसानौ सं नौ मनांसि सं व्रता समु चित्तान्याकरम् ।
सा त्वमस्यमूहममूहमस्मि सा त्वं द्यौरहं पृथिवी त्वं रेतोऽहं रेतोभृत्त्वं मनोऽहमस्मि वात्त्वं
सामाहमस्म्यृत्त्वं सा मामनुव्रता भव पुंसे पुत्राय वेत्तवै श्रियै पुत्राय वेत्तव एहि सूनृते ॥ ३ ॥
अग्रतष्वद् ॥ ३ ॥

((somāḥ prathamo vivide gandharvo vividaḥ uttāraḥ ।
tṛtīyo agniṣṭe patisturiyāste manuṣyajāḥ ।
somō'dadadgandharvāyā gandharvo'dādadagnayē ।
rayim ca putrāṁścādādagmirmahyamatho imām ।
gṛbhṇāmi te suprajāstvāyā hastam mayā patyā jaradāṣṭiriyathā'sāḥ ।
bhagō aryamā savitā purāndhirmahyam tvā'durgārhapatyāya devāḥ ।
te ha pūrve janāso yatra pūrvaḥ vahō hitāḥ ।
mūrdhanvān yatra saubhṛavaḥ pūrvō devebhya ātāpat ।
sarāsvatī predamāva subhāge vājīnīvati ।
tām tvā viśvāsya bhūtasyā praḡāyāmasyagrataḥ ।
ya eti praḡiṣṭassarvā diśo'nu pavāmānaḥ ।
hirānyahasta airamṣaḥ tvā manmānasam kṛṇotu ।
ekāmiṣe viṣṇustvā'nvētu dve ūrje trīṇi vṛatāyā caṭvāri māyōbhavāyā pañcā
paśubhyaṣṣaḍṛtubhyaṣṣapta saptabhyaḥ hotrābhyaḥ viṣṇustvā'nvētu ।
sakhā saptapādā bhavaḥ sakhāyau saptapādā babhūva sakhyaṁ te gameyaṁ
sakhyaṭte mā yōṣaṁ sakhyaṅme mā yōṣṭhāssamāyāva samkālpaḥ vai samprīyau
rociṣṇū sūmanasyamānau ।
iṣamūrjāmabhi samvasānau sam nau manāṁsi sam vṛatā samu cittānyākāram ।
sā tvamaṣyamūhamāmūhamāsmi sā tvaṁ dyaurahaṁ pṛthivī tvaṁ reto'haṁ
retoḥbṛttvaṁ mano'hamāsmi vāktvaṁ sāmāhamāsmi vāktvaṁ sā māmanuvratā bhava
puṁse putrāya vettāvai śriyai putrāya vettāva ehi sūnṛte ॥ 3 ॥
agrataṣṣatcā ॥ 3 ॥))

[[1-4]]

सोमाय जनिविदे स्वाहा गन्धर्वाय जनिविदे स्वाहाऽग्नये जनिविदे स्वाहा ।
कन्यला पितृभ्यो यती पतिलोकमव दीक्षामदास्थ स्वाहा ।
प्रेतो मुञ्चाति नामुतस्सुबद्धाममुतस्करत् ।
यथेयमिन्द्र मीद्वस्सुपुत्रा सुभगाऽसति ।
इमां त्वमिन्द्र मीद्वस्सुपुत्रा सुभगां कृणु ।
दशास्यां पुत्रानाधेहि पतिमेकादशं कृधि ।
अग्निरेतु प्रथमो देवतानां सौऽस्यै प्रजां मुञ्चतु मृत्युपाशात् ।
तद्यं राजा वरुणोऽनुमन्यतां यथेयं स्त्री पौत्रमघं न रोदात् ।
इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्यै नयतु दीर्घमायुः ।

अशून्योपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभि प्रबुध्यतामियम्।
 मा ते गृहे निशि घोष उत्थादन्यत्र त्वद्रुदत्यस्संविशन्तु।
 मा त्वं विकेश्युर आवधिष्ठा जीवपत्नी पतिलोके विराज पश्यन्ती प्रजाः सुमनस्यमानाम्।
 द्यौस्ते पृष्ठः रक्षतु वायुरूरू अश्विनौ च स्तनं धरन्तः सविताऽभि रक्षतु।
 आवाससः परिधानाद्बृहस्पतिर्विश्वे देवा अभि रक्षन्तु पश्चात्।
 अप्रजस्तां पौत्रमृत्युं पाप्मानमुत वाऽघम्।
 शीर्ष्णस्त्रजमिवोन्मुच्य द्विषद्भ्यः प्रति मुञ्चामि पाशम्।
 इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयाऽस्यया सन्मनसा हितः।
 अया सन् हव्यमूहिषेऽया नो धेहि भेषजम्॥ ४॥
 इयमष्टौ च॥ ४॥

((somāya janivide svāhā gandharvāyā janivide svāhā'gnayē janivide svāhā |
 kanyalā pitrbhyo yatī patilokamavā dīkṣāmādāsthā svāhā |
 preto muñcāti nāmutāssubaddhāmamutāskarat |
 yatheyamindra mīdhvassuputrā subhagā'sāti |
 imām tvamindra mīdhvassaputrām subhagām kṛṇu |
 daśāsyām putrānādhēhi patimekādaśam kṛdhi |
 āgniraitu prathamō devatānām sō'syai prajāṃ muñcatu mṛtyupāsāt |
 tadayaṃ rājā varuṇo'nūmanyatām yatheyam strī pautrāmagham na rodāt |
 imāmagnistṛāyatām gārhapatyah prajāmasyai nayatu dīrghamāyūḥ |
 aśūnyopasthā jīvātāmastu mātā pautrāmānandamabhi prabūdhyatāmiyam |
 mā té gṛhe niśi ghoṣa utthādanyatra tvadrudatyāssamviśantu |
 mā tvam vīkēśyura āvadhīṣṭhā jīvapātnī patiloke virāja paśyāntī prajāṃ
 sūmanasyamānām |
 dyaustē pṛṣṭham rākṣatu vāyurūrū āsvinau ca stanam dhayāntam savitā'bhi rākṣatu |
 āvāsasaḥ pariḍhānādbṛhaṣpatirviśvē devā abhi rākṣantu paścāt |
 aprajāstām paūtramṛtyuṃ pāpmānāmuta vā'gham |
 śīrṣṇassrajamivonmucyā dvīṣadbhyaḥ prati muñcāmi pāsām |
 imam me varuṇa tattvā yāmi tvam nō agne sa tvam nō agne tvamagne ayā'syāyā
 sanmanāsā hitaḥ |
 ayā san havyamūhiṣe'yā nō dhehi bheṣajam || 4 ||
 iyamaṣṭau ca || 4 ||))

[[1-5]]

आ तिष्ठेममश्मानमश्मेव त्वः स्थिरा भव।
 अभि तिष्ठ पृतन्यतस्सहस्व पृतनायतः।
 इयं नार्युप ब्रूते कल्पान्यावपन्तिका।

दीर्घायुरस्तु मे पतिर्जीवातु शरदशशतम् ।
 तुभ्यमग्रे पर्यवहन्थसूर्या वहतुना सह ।
 पुनः पतिभ्यो जायां दा अग्ने प्रजया सह ।
 पुनः पत्नीमग्निरदादायुषा सह वर्चसा ।
 दीर्घायुरस्या यः पतिस्स एतु शरदशशतम् ।
 विश्वा उत त्वया वयं धारा उदन्या इव ।
 अतिगाहेमहि द्विषः ।
 आ तिष्ठेममश्मानम् ।
 अर्यमणं नु देवं कन्या अग्निमयक्षत ।
 स इमां देवो अध्वरः प्रेतो मुञ्चाति नामुतस्सुबद्धाममुतस्करत ।
 तुभ्यमग्रे पर्यवहन्पुनः पत्नीमग्निरदाद्विश्वा उत त्वया वय मा तिष्ठेममश्मानम् ।
 त्वमर्यमा भवसि यत्कनीनां नाम स्वधावथस्वर्यं बिभर्षि ।
 अञ्जन्ति वृक्षं सुधितं न गोभिर्यद्दम्पती समनसा कृणोषि ।
 तुभ्यमग्रे पर्यवहन्पुनः पत्नीमग्निरदाद्विश्वा उत त्वया वयम् ।
 प्र त्वा मुञ्चामि वरुणस्य पाशाद्येन त्वाऽबन्धात्सविता सुकेतः ।
 धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोके स्योनं ते सह पत्या करोमि ।
 इमं विष्यामि वरुणस्य पाशं यमबन्धीत सविता सुशेवः ।
 धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोकेऽरिष्टं त्वा सह पत्या कृणोमि ।
 अयाश्चाग्नेऽस्यनभिश्स्तीश्च सत्यमित्त्वमया असि ।
 अयसा मनसा धृतोऽयसा हव्यमूहिषेऽया नो धेहि भेषजम् ॥ ५ ॥
 द्विषस्सुशेवस्त्रीणि च ॥ ५ ॥

((ā tiṣṭhemamaśmānaśmēva tvañ sthīrā bhāva ।
 abhi tiṣṭha pṛtanyatassahāsva pṛtanāyataḥ ।
 iyaṃ nāryupā brūte kalpānyāvapantikā ।
 dīrghāyurāstu me patirjīvātu śaradāśśatam ।
 tubhyamagre paryāvahanthsūryāṃ vāhatunā saha ।
 punaḥ patibhyo jāyāṃ dā āgne prajayā saha ।
 punaḥ patnīmag्निरदādāyūṣā saha varcāsā ।
 dīrghāyurāsya yaḥ patissa etu śaradāśśatam ।
 viśvā uta tvayā vyaṃ dhārā udanyā iva ।
 atigāhemahi dviṣāḥ ।
 ā tiṣṭhemamaśmānam ।
 aryamaṇaṃ nu devaṃ kanyā agnimāyakṣata ।

sa imāṃ deṃo ādhvaraḥ preto muñcāṭi nāmutāssubādhāmamutāskarat |
 tubhyāmagre paryāvahaṇpunaḥ patnīmagnirādādvīśvā ūta tvayā vāya mā
 tiṣṭhemamaśmānam |
 tvamāryamā bhāvasi yatkaninām nāmā svadhāvathsvāryam bibharṣi |
 añjanti vṛkṣaṃ sudhitam na gobhiryaddampātī samānasā kṛṇoṣi |
 tubhyāmagre paryāvahaṇpunaḥ patnīmagnirādādvīśvā ūta tvayā vāyam |
 pra tvā muñcāmi varuṇasya pāśādyena tvā'bādhnāthsavitā suketāḥ |
 dhātuśca yonaū sukṛtasyā loke syoṇam té saha patyā karomi |
 imāṃ viṣyāmi varuṇasya pāśam yamabādhnīta savitā suśevāḥ |
 dhātuśca yonaū sukṛtasyā loke'riṣṭām tvā saha patyā kṛṇomi |
 ayāścāgne'syānabhiśastiścā satyamittvamayā āsi |
 ayāsā manāsā dhṛto'yasā havyamūhiṣe'yā nō dhehi bheṣajam || 5 ||
 dviśāssuśevāstrīni ca || 5 ||))

[[1-6]]

सत्येनोत्तमिता भूमिस्सूर्येणोत्तमिता द्यौः ।
 ऋतेनादित्यास्तिष्ठन्ति दिवि सोमो अधि श्रितः ।
 युञ्जन्ति ब्रध्नं योगैयोगे ।
 सुकिंशुकं शल्मलिं विश्वरूपं हिरण्यवर्णं सुवृतं सुचक्रम् ।
 आरौह वध्वमृतस्य लोकं स्योनं पत्ये वहतुं कृणुष्व ।
 उदुत्तरमारोहन्ती व्यस्यन्ती पृतन्यतः ।
 मूर्धानं पत्युरारौह प्रजया च विराङ्गव ।
 संराज्ञी श्वशुरे भव संराज्ञी श्वश्रुवां भव ।
 ननान्दरि संराज्ञी भव संराज्ञी अधि देवेषु ।
 स्तुषाणां श्वशुराणां प्रजायांश्च धनस्य च ।
 पतीनां च देवृणां च सजातानां विराङ्गव ।
 नीललोहिते भवतः कृत्या सक्तिर्व्यज्यते ।
 एधन्तेऽस्या ज्ञातयः पतिर्बन्धेषु बध्यते ।
 ये वध्वश्चन्द्रं वहतुं यक्ष्मा यन्ति जनां अनु ।
 पुनस्तान् यज्ञिया देवा नयन्तु यत् आगताः ।
 मा विदन्परिपन्थिनो य आसीदन्ति दम्पती ।
 सुगेभिर्दुर्गमतीतामपद्रान्त्वरतयः ।
 सुगं पन्थानमारुक्षमरिष्टं स्वस्तिवाहनम् ।
 यस्मिन्वीरो न रिष्यत्यन्येषां विन्दते वसु ॥ ६ ॥

धनस्य च नव च ॥ ६ ॥

((satyenottābhitā bhūmīssūryeṇottābhitā dyauḥ ।
ṛtenādītyāstiṣṭhānti divi somo adhi śṛitaḥ ।
yuñjanti brādhnam yogēyoge ।
sukimśukam śālmālim viśvarūpaṃ hirāṇyavarṇam suvṛtam sucakram ।
ārōha vadhvamṛtāsyā lokaṃ syoṇam patyē vahaṭum kīṇuṣva ।
udūttaramārohānti vyāsyanti pṛtanyataḥ ।
mūrdhānam patyurārōha prajāyā ca virāḍbhāva ।
saṃrājñī śvaśūre bhava saṃrājñī śvaśruvām bhāva ।
nanāndari saṃrājñī bhava saṃrājñī adhi deveṣu ।
snuṣāṇām śvaśūrāṇām prajāyāśca dhanāsya ca ।
patinām ca devīṇām ca sajātānām virāḍbhāva ।
nīlāḷohite bhāvataḥ kṛtyā saktirvyājyate ।
edhānte'syā jñātayaḥ patirbandheṣu badhyate ।
ye vadhvaścandram vahaṭum yakṣmā yanti janām anu ।
punastān yajñiyā devā nayantu yata āgātāḥ ।
mā vidanparipanthino ya āsīdanti dampātī ।
sugebhīrdurgamatītāmapādrāntvarātayaḥ ।
sugam panthānamārūkṣamarīṣṭam svastivāhānam ।
yasminvīro na riṣyātyanyeṣām vindate vasu ॥ 6 ॥
dhanāsya ca navā ca ॥ 6 ॥))

[[1-7]]

ता म॒न्दसा॒ना म॒नुषो॑ दुरो॒ण आ॒धत्त॑ꣳ र॒यिं द॒शवी॑रं व॒चस्य॑वै ।
कृ॒तं ती॒र्थꣳ सु॒प्रपा॑णꣳ शु॒भस्य॑ती स्था॒णुं प॑थे॒ष्ठामप॑ दु॒र्मति॑ꣳ ह॒तम् ।
अ॒यं नो॑ म॒ह्याः पा॒रꣳ स्व॒स्ति नै॑ष॒द्वन॑स्पतिः ।
सी॒रा न॑स्सु॒तरा॑ भव दी॒र्घायु॑त्वाय॒ वर्च॑से ।
अ॒स्य पा॒रे नि॒र्ऋ॒तस्य॑ जी॒वा ज्योति॑रशीमहि ।
म॒ह्या इ॒न्द्रस्स्व॒स्तये॑ ।
य॒दृते॑ चि॒दभि॒श्रिषः॑ पु॒रा ज॒र्तभ्य॑ आ॒तृदः॑ ।
सन्धा॑ता स॒न्धिं म॒घवा॑ पुरो॒वसु॑र्निष्कर्ता॒ विह॑तं पु॒नः ।
इडा॑मग्न इ॒मं मे॑ वरु॒ण तच्चा॑ यामि॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ।
ये ग॒न्धर्वा॑ अ॒प्सर॑सश्च दे॒वीरे॑षु वृ॒क्षेषु॑ वानस्प॒त्येष्वास॑ते ।
शि॒वास्ते॑ अ॒स्यै व॒ध्वै भव॑न्तु मा हिꣳसिषुर्व॒हतु॑मू॒ह्यमा॑नाम् ।
या ओ॑षधयो॒ या न॒द्यो॑ यानि॒ धन्वा॑नि॒ ये वना॑ ।
ते त्वा॑ वधु॒ प्रजा॑वतीं॒ प्र त्वे॑ मु॒ञ्चन्त्वꣳह॑सः ।

संकाशयामि वहतुं ब्रह्मणा गृहैरघौरेण चक्षुषा मैत्रेण ।
 पर्याणद्धं विश्वरूपं यदस्याः स्योनं पतिभ्यस्सविता कृणोतु तत् ।
 आ वामगन्धसुमतिर्वाजिनीवसू न्यश्विना हृथसु कामाः अयःसत ।
 अभूतं गोपा मिथुना शुभस्पती प्रिया अर्यम्णो दुर्याः अशीमहि ।
 अयं नो देवस्सविता बृहस्पतिरिन्द्राग्नी मित्रावरुणा स्वस्तये ।
 त्वष्टा विष्णुः प्रजयां सरराणः काम आयातं कामाय त्वा विमुञ्चतु ॥ ७ ॥
 आसते नव च ॥ ७ ॥

((tā māndasānā manuṣo duroṇa ādhattam̐ rayim̐ daśavīram vacāsyavē ।
 kṛtam̐ tīrtham̐ sūprapānam̐ śubhaspatī sthānum̐ pātheṣṭhāmāpā durmatim̐ hātam ।
 ayaṁ nō mahyāḥ pāram̐ svasti nēṣadvanāspatīḥ ।
 sīrā nassutarā bhava dīrghāyutvāya varcāse ।
 aṣya pāre nirṛtasyā jīvā jyotīrasīmahi ।
 mahyā indrassvastayē ।
 yadr̥te cidabhiśriṣaḥ purā jartṛbhyā ātṛdāḥ ।
 sandhātā sandhim̐ maghavā purovasurniṣkārtā vihr̥tam̐ punāḥ ।
 idāmagna imam̐ me varuṇa tattvā yāmi tvam̐ nō agne sa tvam̐ nō agne tvamagne
 ayā'si ।
 ye gāndharvā āpsarasāśca devīreṣu vṛkṣeṣu vānaspatyeṣvāsāte ।
 śivāste aṣyai vadhvaī bhavantu mā hiṁsiṣurvahaṭumūhyamānām ।
 yā ośadhayo yā nadyō yāni dhanvāni ye vanā ।
 te tvā vadhu prajāvātīm̐ pra tve mūñcantvam̐hāsaḥ ।
 saṁkāśayāmi vahaṭum̐ brahmānā gṛhairaghoreṇa cakṣuṣā maitreṇa ।
 paryānāddham̐ viśvarūpam̐ yadasyāṁ syoṇam̐ patibhyassavitā kṛnotu tat ।
 ā vāmaganthsumatīrvājinivasū nyāśvinā hr̥thsu kāmām̐ ayaṁsata ।
 abhūtam̐ gopā mithunā śubhaspatī priyā aṣyam̐no duryām̐ aśīmahi ।
 ayaṁ nō devassavitā bṛhaspatīrindrāgnī mītrāvaruṇā svastayē ।
 tvaṣṭā viṣṇuḥ prajāyā saṁrarāṇaḥ kāmā āyātam̐ kāmāya tvā vimūñcatu ॥ 7 ॥
 āsāte navā ca ॥ 7 ॥))

[[1-8]]

शर्म वर्मेदमाहरास्यै नार्या उपस्तिरे ।
 सिनीवालि प्रजायतामियं भगस्य सुमता असत ।
 गृहान्भद्रान्थसुमनसः प्रपद्येऽवीरघ्नी वीरवतस्सुवीरान् ।
 इरां वहतो घृतमुक्षमाणास्तेष्वहः सुमनास्सं विशामि ।
 आगन्गोष्ठं महिषी गोभिरश्वैरायुष्मत्पत्नी प्रजयां स्वर्वित् ।
 बर्हीं प्रजां जनयन्ती सुरत्नेममग्निः शतहिमास्सपर्यात् ।

अ॒यम॒ग्निर्गृ॒हप॑तिस्सु॒स॒सत्पु॑ष्टि॒वर्ध॑नः ।
 यथा॒ भग॑स्या॒भ्यां द॑द॒द्रयि॑ं पु॒ष्टिम॑थो॒ प्र॒जाम् ।
 प्र॒जया॑ आ॒भ्यां प्र॑जाप॒त इन्द्रा॑ग्नी॒ शर्म॑ यच्छ॒तम् ।
 यथै॑नयो॒र्न प्र॑मी॒याता॑ उ॒भयो॑र्जी॒वतोः॑ प्र॒जाः ।
 तेन॑ भू॒तेन॑ ह॒विषा॑ऽयमा॒प्याय॑तां पु॒नः ।
 जा॒यां या॑म॒स्मा आ॒वा॒क्षुस्ता॑ रसे॒नाभि॑वर्ध॒ताम् ।
 अ॒भिव॑र्ध॒तां प॑यसा॒ऽभि रा॒ष्ट्रेण॑ वर्ध॒ताम् ।
 र॒य्या स॒हस्र॑पोष॒सेमौ॑ स्ता॒मन॑पेक्षितौ ।
 इ॒हैव॑ स्तं॒ मा वियो॑ष्टं॒ विश्व॑मायु॒र्व्यश्नु॑तम् ।
 म॒ह्या इन्द्र॑स्स्व॒स्तये॑ ।
 ध्रु॒वैधि॑ पौ॒ष्या म॑यि॒ मह्यं॑ त्वाऽदा॒द्बृह॑स्पतिः ।
 मया॑ प॒त्या प्र॑जाव॒ती सं जी॑व श॒रद॑श्श॒तम् ।
 त्वष्टा॑ जा॒याम॑जनय॒त्त्वष्टा॑ऽस्यै॒ त्वां पति॑म् ।
 त्वष्टा॑ स॒हस्र॑मायु॒र्षि दी॑र्घ॒मायुः॑ कृणोतु वाम् ।
 इ॒मं मे॑ वरु॒ण त॒त्त्वा॑ या॒मि त्वं नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वं नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥ ८ ॥
 जी॒वतोः॑ प्र॒जा वा॒मेकं॑ च ॥ ८ ॥

((śarma varmedamāhārāsyai nāryā upastirē |
 sinivāli prajāyatāmiyaṃ bhagasya sumatā āsat |
 gṛhānbhadrānthsumanāsaḥ prapadye'viragnī vīravātassuvīrān |
 irāṃ vahāto ghr̥tamukṣamañāsteṣvaḥmaṃ sumanāssaṃ viśāmi |
 āgāngoṣṭhaṃ mahiṣi gobhiraśvairāyūṣmatpatnī prajāyā svarvit |
 bahvīm prajāṃ janayanti suratnemamagniṃ śatahimāssaparyāt |
 ayamagnirgṛhapātissusaṃsatpūṣṭivardhānaḥ |
 yathā bhagasyābhyāṃ dadādrayim puṣṭimatho prajāṃ |
 prajāyā abhyāṃ prajāpata indragñi śarmā yacchatam |
 yathainayorna pramiyātā ubhayorjivatoḥ prajāḥ |
 tenā bhūtenā haviṣā'yamāpyāyatāṃ punaḥ |
 jāyāṃ yāmāsmā āvāksustāṃ rasēnābhivardhatām |
 abhivardhatāṃ payāsā'bhi rāṣṭreṇā vardhatām |
 rayyā sahasrapośasemau stāmanāpekṣitau |
 ihaiva staṃ mā viyoṣṭaṃ viśvamāyurvyāśnutam |
 mahyā indrassvastayē |
 dhruvaidhi poṣyā mayi mahyaṃ tvā'dādbṛhaspatiḥ |
 mayā patyā prajāvatī saṃ jīva śaradāśśatam |
 tvaṣṭā jāyāmājanayattvaṣṭā'syai tvāṃ patim |
 tvaṣṭā sahasramāyumuṃṣi dīrghamāyuh kṛnotu vām |

imam me varuṇa tattvā yāmi tvam no agne sa tvam no agne tvamagne ayā'si || 8 ||
jīvatoḥ prajā vāmekam ca || 8 ||)

[[1-9]]

इह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः ।
इहो सहस्रदक्षिणो रायस्योषो निषीदतु ।
सोमेनादित्या बलिनस्सोमेन पृथिवी दृढा ।
अथो नक्षत्राणामेषामुपस्थे सोम आधितः ।
प्रस्वस्स्थः प्रेयं प्रजया भुवने शोचेष्ट ।
इह प्रियं प्रजया ते समृध्यतामस्मिन्गृहे गार्हपत्याय जागृहि ।
एना पत्या तन्वꣳ सꣳ सृजस्वाथा जीव्री विदथमावदासि ।
सुमङ्गलीरियं वधूरिमाꣳ समेत पश्यत ।
सौभाग्यमस्यै दत्वायाथास्तं विपरेतन ।
ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवमसि ध्रुवतस्स्थितम् ।
त्वं नक्षत्राणां मेथ्यसि स मा पाहि पृतन्यतः ।
सप्त ऋषयः प्रथमां कृत्तिकानामरुन्धतीं ।
यद्भुवताꣳ ह निन्युः षट्कृत्तिका मुख्ययोगं वहन्तीयमस्माकमेधत्वष्टमी ।
सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
सनिं मेधामयासिषम् ।
उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपघ्नन्निरृत्तिं मम ।
पशूꣳश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश ।
मानो हिꣳसीज्जातवेदो गामश्चं पुरुषं जगत् ।
अविभ्रदन्न आगृहि श्रिया मा परि पातय ॥ ९ ॥
ध्रुवतस्स्थितं नव च ॥ ९ ॥

((iha gāvaḥ prajāyadhvamihāśvā iha pūruṣāḥ ।
iho sahasrādakṣiṇo rāyaspoṣo niṣīdatu ।
somenādityā balinassomēna pṛthivī dṛḍhā ।
atho nakṣātrāṇāmeṣāmupasthe somā ādhitaḥ ।
prasvassthaḥ preyaṁ prajāyā bhuvāne śoceṣṭa ।
iha priyaṁ prajāyā te samṛdhyatāmasmingṛhe gārhapatyāya jāgṛhi ।
enā patyā tanvaṁ saṁ sṛjasvāthā jivriṁ vidathamāvādāsi ।
sumāṅgalīriyaṁ vadhūrīmāṁ sāmetaḥ paśyāta ।

saubhāgyamaṣyai datvāyāthāstaṃ viparētana |
 dhruvakṣīrīrdhruvayōnīrdhruvamāsi dhruvatāssthitaṃ |
 tvaṃ naksātrāṇāṃ mēthyasi sa mā pāhi pṛtanyataḥ |
 sapta ṛṣayaḥ prathamāṃ kṛttikānāmarundhatīm |
 yaddhruvatāṃ ha nīnyuḥ ṣaṭkṛttikā mukhyayogam
 vahāntīyamaśmākāmedhatvaṣṭamī |
 sadāśaspatimadbhūtaṃ priyamindrāsyā kāmyām |
 saniṃ mēdhāmāyāsiṣam |
 uddīpyasva jātavedo'pāghnannirītiṃ mamā |
 paśūṃśca mahyamāvāha jivānaṃ ca diśo diśa |
 māno hiṃsījjātavedo gāmaśvaṃ puruṣaṃ jagāt |
 abibhradagna āgāhi śrīyā mā pari pātaya || 9 ||
 dhruvatāssthitaṃ navā ca || 9 ||)

[[1-10]]

उदीर्ष्वतो विश्वावसो नमसेडामहे त्वा ।

अन्यामिच्छ प्रफर्व्यं सं जायां पत्यां सृजा ।

उदीर्ष्वतः पतिवती ह्येषा विश्वावसुं नमसा गीर्भिरिति ।

अन्यामिच्छ पितृषदं व्यक्तां स ते भगो जनुषा तस्य विद्धि ।

अग्ने प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वा नाथकामः प्रपद्ये याऽस्यां पतिघ्नी तनूः
 प्रजाघ्नी पशुघ्नी लक्ष्मिघ्नी जारघ्नीमस्यैतां कृणोमि स्वाहा ।

वायो प्रायश्चित्त आदित्य प्रायश्चित्ते प्रजापते प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वा
 नाथकामः प्रपद्ये याऽस्यां पतिघ्नी तनूः प्रजाघ्नी पशुघ्नी लक्ष्मिघ्नी जारघ्नीमस्यै तां कृणोमि स्वाहा ।

प्रसवश्चोपयामश्च काटश्चार्णवश्च धर्णसिश्च द्रविणं च भगश्चान्तरिक्षं च सिन्धुश्च समुद्रश्च सरस्वाश्च
 विश्वव्यचाश्च ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मस्स्वाहा ।

मधुश्च माधवश्च शुक्रश्च शुचिश्च नभश्च नभस्यश्चेषश्चोर्जश्च सहश्च सहस्यश्च तपश्च तपस्यश्च ते यं
 द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मस्स्वाहा ।

चित्तं च चित्तिश्चाकूतं चाकूतिश्चाधीतं चाधीतिश्च विज्ञातं च विज्ञानं च नाम च क्रतुश्च दर्शश्च
 पूर्णमासश्च ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भे दध्मस्स्वाहा ।

भूस्स्वाहा भुवस्स्वाहा सुवस्स्वाहोऽस्वाहा ॥ १० ॥

उदीर्ष्वतो दश ॥ १० ॥

((udīrṣvātō viśvāvaso namaseḍāmahe tvā |
 anyāmiccha prapharvyam̐ saṃ jāyāṃ patyā sṛja |
 udīrṣvātāḥ pativatī hyeṣā viśvāvāsum namasā gīrbhirīṭṭe |
 anyāmiccha pitṛṣadam̐ vyaktām̐ sa té bhāgo januṣā tasyā viddhi |

agnē prāyaścittē tvam devānām prāyaścittirasi brāhmaṇastvā nāthakāmaḥ prapādye
yā'syām pātighnī taṇūḥ prājāghnī pāsughnī lākṣmighnī jāraḥghnimāsyaitām kṛṇomi
svāhā ।

vāyō prāyaścitta āditya prāyaścittē prajāpate prāyaścittē tvam devānām
prāyaścittirasi brāhmaṇastvā nāthakāmaḥ prapādye yā'syām pātighnī taṇūḥ
prājāghnī pāsughnī lākṣmighnī jāraḥghnimāsyai tām kṛṇomi svāhā ।
praśavaścōpayāmaśca kātāścārṇavaśca dharaṇasiśca draviṇam ca bhagāścāntarikṣam
ca sindhūśca samudraśca sarāśvāmśca viśvavyācāśca te yaṁ dviṣmo yaśca nō dveṣṭi
tamēśām jambhē dadhmaśsvāhā ।

madhūśca mādhaśvaśca śukraśca śuciśca nabhaśca nabhasyāśceṣaścorjaśca sahaśca
sahasyaśca tapāśca tapasyāśca te yaṁ dviṣmo yaśca nō dveṣṭi tamēśām jambhē
dadhmaśsvāhā ।

cittaṁ ca cittiścākūtaṁ cākūtiścādhitam cādhiśca vijñātam ca vijñānam ca nāmā ca
kratūśca darśāśca pūrṇamāśaśca te yaṁ dviṣmo yaśca nō dveṣṭi tamēśām jambhē
dadhmaśsvāhā ।

bhūśsvāhā bhuvāśsvāhā suvāśsvāhoṁśsvāhā ॥ 10 ॥
udīrṣvāto daśā ॥ 10 ॥)

[[1-11]]

अपश्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभूतम् ।
इह प्रजामिह रयि रराणः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकाम ।
अपश्यं त्वा मनसा दीध्याना स्वयां तनू ऋत्विये नाथमानाम् ।
उप मामुच्चा युवतिर्बभूयाः प्रजायस्व प्रजया पुत्रकामे ।
समञ्जन्तु विश्वे देवास्समापो हृदयानि नौ ।
सं मातरिश्वा सं धाता समु देष्टी दिदेष्टु नौ ।
प्रजापते तन्वं मे जुषस्व त्वष्टर्देवोभिस्सहसाम इन्द्र ।
विश्वैर्देवै रातिभिस्सरराणः पुसां बहूनां मातरस्स्याम ।
आ नः प्रजां जनयतु प्रजापतिराजरसाय समनत्त्वर्यमा ।
अदुर्मङ्गलीः पतिलोकमाविश शं नो भव द्विपदे शं चतुष्पदे ।
तां पूषञ्छिवतमामेरयस्व यस्यां बीजं मनुष्या वपन्ति ।
या न ऊरू उशती विस्त्रयातै यस्यामुशन्तः प्रहरैम शोफम् ॥ ११ ॥
शं चतुष्पदे द्वे च ॥ ११ ॥

((apāśyam tvā manāsā cekitānaṁ tapāso jātaṁ tapāso vibhūtam ।
iha prajāmiha rayiṁ raraṇaḥ prajāyasva prajāyā putrakāma ।
apāśyam tvā manāsā dīdhyānāṁ svāyāṁ taṇūṁ ṛtviye nāthāmānam ।
upa māmuccā yuvatirbabhūyāḥ prajāyasva prajāyā putrakāme ।
samāñjantu viśvé devāśsamāpo hṛdayāni nau ।

saṃ mātarīśvā saṃ dhātā samu deṣṭrī dideṣṭu nau |
 prajāpate tanvaṃ me juṣasva tvaṣṭārdevobhissahasāma īndra |
 viśvaīrdevai rātibhissamrarāṇaḥ puṃsām bāhūnām mātaraśsyāma |
 ā nāḥ prajāṃ jānayatū prajāpātirājarasāya samānaktvayamā |
 adūrmaṅgalīḥ patilokamāviśa śaṃ nō bhava dvīpade śaṃ catuṣpade |
 tāṃ puṣaṅchivatāmāmerāyasva yasyām bījaṃ maṇuṣyā vapānti |
 yā nā ūrū ūśatī viśrayātaḥ yasyāmuśantaḥ praharēma śephām || 11 ||
 śaṃ catuṣpade dve ca || 11 ||)

[[1-12]]

आरौहोरुमुपबर्हस्व बाहुं परिष्वजस्व जायां सुमनस्यमानः ।
 तस्यां पुष्यतं मिथुनौ सयोनी बहीं प्रजां जनयन्तौ सरेतसा ।
 आर्द्रयाऽरण्या यत्रामन्थत्पुरुषं पुरुषेण शक्रः ।
 तदेतौ मिथुनौ सयोनी प्रजयाऽमृतेनेह गच्छतम् ।
 अहं गर्भमदधामोषधीष्वहं विश्वेषु भुवनेष्वन्तः ।
 अहं प्रजा अजनयं पितृणामहं जनिभ्यो अपरीषु पुत्रान् ।
 पुत्रिणेमा कुमारिणा विश्वमायुर्व्यश्नुतम् ।
 उभा हिरण्यपेशसा वीतिहोत्रा कृतद्वसू ।
 दशस्यन्त्वाऽमृताय कं शमूधो रोमशं हथो देवेषु कृणुतो दुवः ॥ १२ ॥
 आरौह नव ॥ १२ ॥

((ārōḥorumupābarhasva bāhuṃ pariṣvajasva jāyāṃ sūmanasyamānaḥ |
 tasyāṃ puṣyatam mithunau sayōnī bahvīm prajāṃ jānayaṅtau sarētasā |
 ārdrayā'rānyā yatrāmānthatpuruṣam puruṣeṇa śakraḥ |
 tadetau mithunau sayōnī prajāyā'mrtēneha gacchatam |
 aham garbhamadādadhāmośadhīṣvaḥam viśvēṣu bhuvāneṣvantaḥ |
 aham prajā ājanayam pitṛṇāmāham janibhyo aparīṣu putrān |
 putriṇemā kumārīṇā viśvamāyurvyāśnutam |
 ubhā hirāṇyapeśasā vītihōtrā kṛtadvāsū |
 daśasyantvā'mrtāya kaṃ śamūdhō romaśam hātho deveṣu kṛṇuto duvāḥ || 12 ||
 ārōḥa navā || 12 ||))

[[1-13]]

विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा रूपाणि पिशतु ।
 आसिञ्चतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते ।
 गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति ।

गर्भं ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा ।
 हिरण्ययी अरणी यं निर्मन्थतो अश्विना ।
 तं ते गर्भं हवामहे दशमे मासि सूतवे ।
 यथेयं पृथिवी मही तिष्ठन्ती गर्भमादधे ।
 एवं त्वं गर्भमाधत्स्व दशमे मासि सूतवे ।
 यथा पृथिव्याग्निगर्भा द्यौर्यथेन्द्रेण गर्भिणी ।
 वायुर्यथा दिशां गर्भं एवं गर्भं दधामि ते ।
 विष्णो श्रेष्ठेन रूपेणास्यां नार्या गवीन्याम् ।
 पुमांसं गर्भमाधेहि दशमे मासि सूतवे ।
 नेजमेष परापत सपुत्रः पुनरापत ।
 अस्यै मे पुत्रकामायै गर्भमाधेहि यः पुमान् ।
 व्यस्य योनिं प्रति रेतो गृहाण पुमान्पुत्रो धीयतां गर्भो अन्तः ।
 तं माता दशमासो बिभर्तु स जायतां वीरतमस्त्वानाम् ।
 आ ते गर्भो योनिमेतु पुमान्बाण इवेषुधिम् ।
 आ वीरो जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः ॥ १३ ॥
 गर्भं दधामि तेऽष्टौ च ॥ १३ ॥

((viṣṇuryoniṃ kalpayatu tvaṣṭā rūpāṇi piṃśatu ।
 āsiñcatu prajāpátirdhātā garbhaṃ dadhātu te ।
 garbhaṃ dhehi sinīvālī garbhaṃ dhehi sarasvati ।
 garbhaṃ te āsvinau devāvādhāttāṃ puṣkārasrajā ।
 hiraṇyayī araṇī yaṃ nirmanthāto āsvinā ।
 taṃ te garbhaṃ havāmahe daśame māsi sūtāve ।
 yatheyaṃ pṛthivī mahī tiṣṭhāntī garbhāmādadhe ।
 evaṃ tvam garbhamādhāthsva daśame māsi sūtāve ।
 yathā pṛthivyāgnigarbhā dyauryathendreṇa garbhīṇī ।
 vāyuryathā diśāṃ garbhā evaṃ garbhaṃ dadhāmi te ।
 viṣṇo śreṣṭhēna rūpeṇāsyāṃ nāryāṃ gavīnyāṃ ।
 pumāṃsam garbhamādhēhi daśame māsi sūtāve ।
 nejāmeṣa parāpata sapūtraḥ punarāpāta ।
 āsyai me putrakāmāyāi garbhamādhēhi yaḥ pumān ।
 vyasya yoniṃ prati retó gṛhāṇa pumānputro dhīyatāṃ garbhó antaḥ ।
 taṃ mātā daśamāsó bibhartu sa jāyatāṃ vīratāmaṣṣvānām ।
 ā te garbhó yonimetu pumānbāṇā iveṣudhim ।
 ā vīro jāyatāṃ putrastē daśamāsyāḥ ॥ 13 ॥
 garbhaṃ dadhāmi te'ṣṭau cá ॥ 13 ॥))

[[1-14]]

करोमि ते प्राजापत्यमा गर्भो योनिमेतु ते ।
अनूनः पूर्णो जायतामश्लोणोऽपिशाचधीतः ।
पुमांस्ते पुत्रो नारि तं पुमाननुजायताम् ।
तानि भद्राणि बीजान्यृषभा जनयन्तु नौ ।
यानि भद्राणि बीजान्यृषभा जनयन्ति नः ।
तैस्त्वं पुत्रान् विन्दस्व सा प्रसूर्धेनुका भव ।
कामप्रमृध्यतां मह्यमपराजितमेव मे ।
यं कामं कामये देव तं मे वायो समर्धय ।
अनुह्वं परिह्वं परीवादं परिक्षपम् ।
दुस्स्वप्नं दुरुदितं तद्विषद्भ्यो दिशाम्यहम् ।
अनुहृतं परिहृतं शकुनेर्यदशाकुनम् ।
मृगस्य सृतमक्षणया तद्विषद्भ्यो दिशाम्यहम् ।
आरात्ते अग्निरस्त्वारत्परशुरस्तु ते ।
निवाते त्वाऽभि वर्षतु स्वस्ति तेऽस्तु वनस्पते स्वस्ति मेऽस्तु वनस्पते ।
नमश्शकृत्सदे रुद्राय नमो रुद्राय शकृत्सदे ।
गोष्ठमसि नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीस्सिर्गसि नसि वज्रो नमस्ते अस्तु मा मा हिंसीः ।
उद्गातेव शकुने सामं गायसि ब्रह्मपुत्र इव सर्वनेषु शंससि ।
स्वस्ति नश्शकुने अस्तु प्रति नस्सुमना भव ॥ १४ ॥
अहमष्टौ च ॥ १४ ॥

((karomi te prājāpatyamā garbhō yonimētu te ।
anūnaḥ pūrṇo jāyatāmaśloṇo'pīśācadhītaḥ ।
pumāṁste puṭro nāri taṁ pumānanūjāyatām ।
tāni bhadrāṇi bijānyṛṣabhā jānayanu nau ।
yāni bhadrāṇi bijānyṛṣabhā jānayanti naḥ ।
taistvaṁ puṭrān vindasva sā prasūrdhēnukā bhava ।
kāmapramṛdhyatāṁ mahyāmapārājitameva me ।
yaṁ kāmaṁ kāmaye deva taṁ me vāyo samārdhaya ।
aṇuhvaṁ pariḥvaṁ parivādaṁ parikṣapam ।
dusśvapnaṁ durūditaṁ tadvīṣadbhyo diśāmyaḥam ।
anūhūtaṁ parihūtaṁ śakuneryadaśākunaṁ ।
mṛgasya sṛtamākṣṇayā tadvīṣadbhyo diśāmyaḥam ।
ārāttē agnirāstvārātparaśurāstu te ।

nivāte tvā'bhi vārṣatu svasti tē'stu vanaspate svasti mē'stu vanaspate |
 namāśśakṛthsadē rudrāya namō rudrāya śakṛthsadē |
 goṣṭhamāsi namāste astu mā mā hiṁsiṣsigāsi nasi vajro namāste astu mā mā hiṁsiḥ |
 udgāteva śakune sāmā gāyasi brahmaputra iṅva savāneṣu śaṁsasi |
 svasti nāśśakunē astu prati nassumanā bhava || 14 ||
 ahamāṣṭau ca || 14 ||)

[[1-15]]

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना ।
 प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातस्सोममुत रुद्रं हुवेम ।
 प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम वयं पुत्रमदितेर्यो विधर्ता ।
 आघ्राश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह ।
 भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुदव ददन्नः ।
 भग प्रणो जनय गोभिरश्वैर्भग प्रनृभिर्नृवन्तस्स्याम ।
 उतेदानीं भगवन्तस्स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम् ।
 उतोदिता मघवन्थसूर्यस्य वयं देवानां सुमतौ स्याम ।
 भग एव भगवांस्तु देवास्तेन वयं भगवन्तस्स्याम ।
 तं त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि स नो भग पुर एता भवेह ।
 समध्वरायोषसो नमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय ।
 अर्वाचीनं वसुविदं भगं नो रथमिवाश्वा वाजिन आवहन्तु ।
 अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासो वीरवतीस्सदमुच्छन्तु भद्राः ।
 घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीना यूयं पात स्वस्तिभिस्सदा नः ॥ १५ ॥
 भवेह चत्वारि च ॥ १५ ॥

((prātaragniṃ prātarindraṃ havāmahe prātarmitrāvaruṇā prātaraśvinā |
 prātarbhagaṃ pūṣaṇaṃ brahmāṇaspatiṃ prātassomāmūta rudraṃ hūvema |
 prātarjitaṃ bhagāmugraṃ hūvema vayaṃ puṭramaditeryo vidhartā |
 āghraścidyaṃ manyāmanasturaścidrājā cidyaṃ bhagaṃ bhakṣītyāhā |
 bhaga prañetarbhaga satyārādhō bhagemāṃ dhiyamudava dadannaḥ |
 bhaga praṇō janaya gobhiraśvairbhaga pranṛbhirnṛvantāssyāma |
 ūtedāniṃ bhagāvantassyāmoṭa prapitva ūta madhye ahnām |
 ūtoditā maghavānthasūryāsya vayaṃ devānām sumatau syāma |
 bhagā eva bhagāvāṃ astu devāstenā vayaṃ bhagāvantassyāma |
 taṃ tvā bhaga sarva ijōhavimi sa nō bhaga pura etā bhāveha |
 samādhvarāyoṣaso namanta dadhikrāvēva śucāye padāya |
 arvacīnaṃ vāsuvidaṃ bhagaṃ nō rathamivāśvā vājina āvāhantu |

aśvāvatīrgomātirna uṣāso vīravātīssadāmucchantu bhadrāḥ |
ghṛtaṃ duhānā viśvataḥ prapīnā yūyaṃ pāta svastibhissadā naḥ || 15 ||
bhāveha caṭvāri ca || 15 ||))

[[1-16]]

इ॒मां ख॒ना॒म्योष॑धीं वी॒रुधं॑ ब॒लव॑त्त॒माम् ।
यया॑ स॒पत्नीं॑ बा॒धते॑ यया॑ संवि॒न्दते॑ पति॑म् ।
उ॒त्ता॒नप॑र्णे सु॒भगे॑ स॒ह॒माने॑ स॒ह॒स्वति॑ ।
स॒पत्नीं॑ मे॒ परा॑ध॒म॒ पतिं॑ मे॒ के॒वलं॑ कृधि ।
उ॒त्तरा॑ऽह॒मुत्तर॑ उत्तरेदु॒त्तरा॑भ्यः ।
अथा॑ स॒पत्नी॒ या म॑मा॒धरा॒ साऽध॑राभ्यः ।
न ह्य॑स्यै॒ नाम॑ गृ॒भ्णामि॒ नो अ॒स्मिन्न॑म॒ते जने॑ ।
परा॑मे॒व परा॑वतः॒ स॒पत्नीं॑ नाशयामसि ।
अ॒हम॑स्मि॒ स॒ह॒मानाऽथ॑ त्वम॑सि सा॒सहिः॑ ।
उ॒भे स॒ह॒स्वती॑ भू॒त्वा स॒पत्नीं॑ मे स॒हाव॑है ।
उप॑ तेऽधाः॒ स॒ह॒माना॑म॒भि त्वाऽधाः॒ सही॑यसा ।
मा॒मनु॒ प्र ते॑ मनो॑ व॒थ्सं गौरि॑व धावतु प॒था वारि॑व धावतु ॥ १६ ॥
स॒हा॒व॒है द्वे च॑ ॥ १६ ॥

((imāṃ khanāmyoṣādhiṃ vīrudhaṃ balāvattamām |
yayā sapatnīm bādhatē yayā samvīndatē patim |
uttānapārṇe subhāge saḥamāne saḥāsvati |
sapatnīm me parādhamā patim me kevalam kṛdhi |
uttārā'hamuttāra uttareduttārābhyaḥ |
athā sapatnī yā mamādhārā sā'dhārābhyaḥ |
na hyāsyai nāmā gṛbhṇāmi no aśminrāmatē janē |
parāmeva parāvataṃ sapatnīm nāśayāmasi |
aḥamāsmi saḥamānā'tha tvamāsi sāsaḥiḥ |
ubhe saḥāsvatī bhūtvā sapatnīm me sahāvahai |
upā te'dhāṃ saḥamānāmabhi tvā'dhāṃ saḥīyasā |
māmanu pra te manō vathsaṃ gauriva dhāvatu pāthā vāriva dhāvatu || 16 ||
sahāvahai dve ca || 16 ||))

[[1-17]]

उ॒द॒सौ॑ सूर्यो॑ अ॒गा॒दु॒द॒यं॑ मा॒म॒को॒ भगः॑ ।

अ॒हं तद्विद्व॒ला प॑तिम॒भ्यसाक्षि॑ विषास॒हिः ।
 अ॒हं के॒तुर॒हं मूर्धा॑ऽहमु॒ग्रा वि॒वाच॑नी ।
 ममेद॒नु क्र॑तुं पति॒स्सेह॑नाया॒ उवा॑चरेत् ।
 मम॑ पु॒त्राश्शत्रु॑हणोऽथो॑ मे दुहि॒ता वि॒राट् ।
 उ॒ताह॑मस्मि॒ संज॑या॒ पत्यु॑र्मे श्लो॒क उ॒त्तमः॑ ।
 येनेन्द्रो॑ ह॒विषा॑ कृत्य॒भवद्वि॑व्यु॒त्तमः॑ ।
 अ॒हं तद॑क्रि दे॒वा अस्प॒त्ना किला॑भवम् ।
 अ॒स॒प॒त्ना स॑पत्नि॒घ्नी ज॑यन्त्यभिभू॒वरीः॑ ।
 आ॒वि॒थि॒स॒ सर्वा॑सा॒ऽराधो॑ वर्चो॒ अस्थे॑यसामिव ।
 सम॑जैषमि॒मा अ॒हः॑ स॒प॒त्नी॑रभिभू॒वरीः॑ ।
 यथा॑ऽहम॒स्य वी॒रस्य॑ वि॒राजा॑मि॒ धन॑स्य च ॥ १७ ॥
 अस्थे॑यसामिव॒ द्वे च॑ ॥ १७ ॥

((udaṣau sūryō agādudayaṃ māmako bhagaḥ ।
 ahaṃ tadvidvalā pātimabhyāsākṣi viśāsaḥiḥ ।
 ahaṃ keturahaṃ mūrdhā'hamuḡrā vivācānī ।
 mamedanu kratuṃ patissehānāyā uvācāret ।
 mamā puṭrāśśātruhāṇo'thō me duhitā virāṭ ।
 utāhamāsmi saṃjāyā patyūrme ślokā uttamaḥ ।
 yenendro haṇiṣā kṛtyābhavaddīvyūtamaḥ ।
 ahaṃ tadākri devā aspatnā kilābhavam ।
 aspatnā sapatnighnī jayāntyabhibhūvarīḥ ।
 āvithsi sarvāsāṃ rādho varco asthēyasāmiva ।
 samājaiṣamimā ahaṃ sapatnīrabhibhūvarīḥ ।
 yathā'hamāsyā vīrasyā virājāmi dhanāsyā ca ॥ 17 ॥
 asthēyasāmivaḥ dve ca ॥ 17 ॥))

[[1-18]]

अ॒क्षी॒भ्यां॑ ते॒ नासि॑काभ्यां॒ कर्णा॑भ्यां॒ चुबु॑का॒दधि॑ ।
 यक्ष्म॑ः शी॒र्षण्यं॑ म॒स्तिष्का॑ज्जि॒ह्वाया॑ विवृ॒हामि॑ ते ।
 ग्री॒वाभ्य॑स्त उ॒ष्णिहा॑भ्यः॒ कीक॑साभ्योऽनू॒क्यात् ।
 यक्ष्मं॑ दो॒षण्य॑म॒साभ्यां॑ बा॒हुभ्यां॑ विवृ॒हामि॑ ते ।
 आ॒न्त्रेभ्य॑स्ते गु॒दाभ्यो॑ वनि॒ष्ठोर्हृ॑द॒यादधि॑ ।
 यक्ष्मं॑ म॒त॒स्त्राभ्यां॑ य॒क्रः॑ प्ला॒शिभ्यो॑ विवृ॒हामि॑ ते ।

ऊरुभ्यां तेऽष्ठीवद्भ्यां जङ्घाभ्यां प्रपदाभ्याम् ।
 यक्ष्मः श्रोणीभ्यां भासदाद्धससो विवृहामि ते ।
 मेहनाद्वलङ्करणाल्लोमभ्यस्ते नखेभ्यः ।
 यक्ष्मः सर्वस्मादात्मनस्तमिमं विवृहामि ते ।
 अङ्गादङ्गाल्लोमोलोमो जातं पर्वणिपर्वणि ।
 यक्ष्मः सर्वस्मादात्मनस्तमिमं विवृहामि ते ।
 परादेहि शाबल्यं ब्रह्मभ्यो विभजा वसु ।
 कृत्यैषा पद्वती भूत्वा जायाऽऽविशते पतिम् ।
 आश्लीला तनूर्भवति रुशती पापयाऽमुया ।
 पतिर्यद्वध्वै वाससा स्वमङ्गमभि धिथ्सति ।
 क्रूरमेतत्कटुकमेतदपाष्ठवद्विषवन्नैतदत्तवे ।
 सूर्या यः प्रत्यक्षं विद्याथ्स एतत्प्रतिगृह्णीयात् ।
 आशासनं विशसनमथौ अधि विचर्तनम् ।
 सूर्यायाः पश्य रूपाणि तानि ब्रह्मोत शःसति ॥ १८ ॥
 इमं विवृहामि ते शःसति ॥ १८ ॥

अक्षीभ्यां ग्रीवाभ्य आन्त्रेभ्य ऊरुभ्यां मेहनादङ्गादङ्गात्परादेहि सप्त ॥
 प्रसुगमन्ताऽष्टादश हिरण्यवर्णाः पञ्चदश सोमः प्रथमषोडश सोमाय जनिविदेऽष्टादशातिष्ठेमं
 त्रयोविंशतिस्सत्येन ता मन्दसानैकान्न विंशतिरेकान्न विंशतिशर्म वमैकविंशतिरिह गाव
 एकन्न विंशतिरुदीर्घातो दशापश्यं त्वा द्वादशारौहोरुं नव विष्णुर्योनिं करोमि तेऽष्टादशाष्टादश
 प्रतरग्निं चतुर्दशेमां खनाम्युदसौ सूर्यो द्वादशद्वादशाक्षीभ्यां ते विंशतिरष्टादश ॥ १८ ॥

प्रसुगमन्ताऽपश्यं त्वाऽष्टादश ॥ १८ ॥

प्रसुगमन्ता तानि ब्रह्मोत शःसति ॥

((akṣībhyaṃ te nāsikābhyaṃ kaṇṭhābhyaṃ cubukādadhi |
 yakṣmaṃ śiṛṣaṇyaṃ mastiṣkājjihvāyā vivṛhāmi te |
 grīvābhyaṣta uṣṇihābhyaḥ kikasābhyo'nūkyāt |
 yakṣmaṃ doṣaṇyāmaṃsābhyaṃ bāhubhyaṃ vivṛhāmi te |
 āntrebhyaṣte gudābhyo vaniṣṭhor hṛdayādadhi |

yakṣmaṃ matāsnābhyāṃ yaknaḥ plāśibhyo vivīhāmi te |
 ūrubhyāṃ te'ṣṭhīvadbhyāṃ jaṅghābhyāṃ prapādābhyāṃ |
 yakṣmaṃ śronībhyāṃ bhāsadāddhvaṃsaso vivīhāmi te |
 mehānādvalaṅkarāṅlloṃābhyaste nakhebhyāḥ |
 yakṣmaṃ sarvāsmādātmanastamīmaṃ vivīhāmi te |
 aṅgādaṅgāllomnōlomno jātaṃ parvāṅiparvaṇi |
 yakṣmaṃ sarvāsmādātmanastamīmaṃ vivīhāmi te |
 parādehi śābalyaṃ brahmabhyo vibhājā vasū |
 kṛtyaiśā padvatī bhūtvā jāyā''vīśate patīm |
 āślīlā taṅūrbhāvati ruśātī pāpayā'muyā |
 patīryadvadhvai vāsāsā svamaṅgāmabhi dhithsāti |
 krūrametatkaṭukametadapāṣṭhavadvīśavannaitadattāve |
 sūryāṃ yaḥ praṭyakṣmaṃ vidyāthsa etatpratigṛhṇīyāt |
 āśāsānam vīśāsānamatho adhi vīcartānam |
 sūryāyāḥ paśya rūpāṇi tāni brahmota śaṃsati || 18 ||
 imaṃ vivīhāmi te śaṃsati || 18 ||

akṣibhyāṃ grīvābhyā āntrebhyā ūrubhyāṃ mehānādaṅgādaṅgātparādehi sapta ||
 prasugmantā'ṣṭādāśā hirāṅyavarṇāḥ pañcādaśā somāḥ prathamaṣṣoḍāśā somāya
 janīvide'ṣṭādāśātiṣṭhemam trayōviṃśatissatyena tā māndasānaikāṅna
 viṃśatīrekāṅna viṃśatīśśarma varmaikāviṃśatirīha gāva ekāṅna viṃśatirudīrīsvāto
 daśāpāśyaṃ tvā dvādaśārōhoruṃ nava viṣṇuryoniṃ kaṛomi te'ṣṭādāśāṣṭādāśā
 praṭaraṅniṃ catūrdaśemāṃ khanāmyudaśau sūryo dvādaśadvādaśākṣibhyāṃ te
 viṃśatiraṣṭādāśā || 18 ||

prasugmantā'pāśyaṃ tvā'ṣṭādāśā || 18 ||

prasugmantā tāni brahmota śaṃsati ||))

Ekāgni-Kāṇḍa

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Proofread Version of November 2005

Chapter 2

[[2-1]]

उष्णेन वायवुदकेनेह्यदितिः केशान् वपतु ।
आप उन्दन्तु जीवसे दीर्घायुत्वाय वर्चसे ।
ज्योक् सूर्यं दृशे ।
येनावपथ्सविता क्षुरेण सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान् ।
तेन ब्रह्माणो वपतेदमस्यायुष्माञ्जरदष्टिर्यथाऽसदयमसौ ।
येन पूषा बृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य चायुषेऽवपत् ।
तेनास्यायुषे वप सौश्लोक्याय स्वस्तये ।
येन भूयश्चरात्ययं ज्योक् पश्याति सूर्यम् ।
तेनास्यायुषे वप सौश्लोक्याय स्वस्तये ।
येन पूषा बृहस्पतेरग्नेरिन्द्रस्य चायुषेऽवपत् ।
तेन ते वपाम्यसावायुषा वर्चसा यथा ज्योक्सुमना असाः ।
यत्क्षुरेण मर्चयता सुपेशसा वम्रा वपसि केशान् ।
शुन्धि शिरो माऽस्यायुः प्रमौषीः ।
उप्त्वाय केशान्वरुणस्य राज्ञो बृहस्पतिस्सविता सोमो अग्निः ।
तेभ्यो निधानं बहुधाऽन्वविन्दन्नन्तरा द्यावापृथिवी अपस्सुवः ॥ १ ॥
आयुषेऽवपत्पञ्च च ॥ १ ॥

((uṣṇenā vāyavudakeṇehyaditiḥ keśān vapatu ।
āpā undantu jīvasē dīrghāyutvāya varcāse ।
jyokṣa sūryam dṛśe ।
yenāvāpathsavitā kṣureṇa somasya rājño varuṇasya vidvān ।
tenā brahmāṇo vapatēdamasyāyūṣmāñjaradaṣṭiryathā'sadāyamaṣau ।
yenā pūṣā bṛhaspatēragnerindrasya cāyūṣe'vapat ।
tenāsyāyūṣe vapa sauślōkyāya svastayē ।

yena bhūyaścarātyayam jyokṣa paśyāti sūryām |
 tenāsyāyūṣe vapa sauślōkyāya svastayē |
 yena pūṣā bṛhaspatēragnerindrāsya cāyūṣe'vāpat |
 tenā te vapāmyasāvāyūṣā varcāsā yathā jyokṣumanā asāh |
 yatkṣureṇā marcayātā supeśasā vaptrā vapāsī keśāh |
 śundhi śiro mā'syāyuh pramōṣih |
 uptvāya keśānvaruṇasya rājño bṛhaspatissavitā somō agnih |
 tebhyō nidhānaṃ bahudhā'nvāvindannantarā dyāvāpṛthivī apassuvāh || 1 ||
 āyūṣe'vāpatpañcā ca || 1 ||))

[[2-2]]

आ॒यु॒र्दा दे॒व ज॒रसं॑ गृ॒णानो॑ घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तपृ॑ष्ठो अ॒ग्ने ।
 घृ॒तं पि॑बन्नमृ॒तं चारु॑ गव्यं पि॒तेव॑ पु॒त्रं ज॒रसे॑ नये॒मम् ।
 आ॒ति॒ष्ठे॒मम॑श्मान॒मश्मे॑व त्व॒ः स्थि॒रो भ॑व ।
 अ॒भि॒ति॒ष्ठ पृ॒तन्य॑तस्सह॒स्व पृ॒तना॑यतः ।
 रे॒वती॑स्त्वा व्य॒क्ष्ण॒न्कृ॒त्तिका॑श्चाकृ॒न्त॒ःस्त्वा ।
 धि॒योऽव॑यन्न॒व ग्रा अ॑वृ॒ञ्जन्थ॑सह॒स्र॒मन्ता॑ अ॒भितो॑ अयच्छन्न ।
 दे॒वीर्दे॒वाय॑ परि॒धी स॑वि॒त्रे ।
 म॒हत्त॑दा॒साम॑भवन्म॒हित्व॒नम् ।
 या अ॑कृ॒न्तन्न॑व॒यन् या॑ अत॒न्वत् याश्च॑ दे॒वीर॑न्ता॒नभितो॑ऽद॒दन्त॑ ।
 तास्त्वा॑ दे॒वीर्ज॑रसे॒ संव्य॑यन्त्वायु॒ष्मानि॑दं परि॒धथ॑स्व॒ वासः॑ ।
 परि॑धत्त॒ धत्त॑ वास॒सैन॑ श॒तायु॑षं कृणु॒त दी॒र्घमा॑युः ।
 बृ॒हस्प॑तिः प्राय॑च्छ॒द्वास॑ ए॒तथ॑सोमा॒य राज्ञे॑ परि॒धात॑वा उ ।
 ज॒रां ग॑च्छासि॒ परि॑धथस्व॒ वासो॑ भवा॒ कृ॒ष्टीना॑म॒भि॒शस्ति॑पावा ।
 श॒तं च॑ जीव॒ शर॑द॒स्सुव॑वर्चा॒ राय॑श्च॒ पोष॑मु॒प संव्य॑यस्व ।
 परी॑दं वासो॒ अधि॑धास्व॒स्तये॑ऽभू॒रापी॑नाम॒भि॒शस्ति॑पावा ।
 श॒तं च॑ जीव॒ शर॑दः॒ पुरु॑चीर्व॒सूनि॑ चा॒र्यो वि॑भजासि॒ जीवन॑न्न ।
 इ॒यं दुरु॑क्तात्परि॒बाध॑माना॒ शर्म॑ वरू॒थं पु॑नती॒ न आ॑गात् ।
 प्रा॒णापा॑नाभ्यां॒ बल॑मा॒भर॑न्ती॒ प्रि॒या दे॒वाना॑ सु॒भगा॑ मे॒खले॑यम् ।
 ऋ॒तस्य॑ गो॒प्त्री तप॑सः॒ पर॑स्पी॒ घ्नती॑ रक्ष॒स्सह॑माना॒ अरा॑तीः ।
 सा न॑स्सम॒न्तम॑नु॒ परी॑हि॒ भद्र॑या॒ भर्ता॑र॒स्ते मे॑खले॒ मा रि॑षाम ।
 मि॒त्रस्य॑ चक्षु॒र्धरु॑णं॒ बली॑य॒स्तेजो॑ यश॒स्वि स्थ॑वि॒र॒ समि॑द्धम् ।
 अ॒ना॒हन॑स्यं वस॒नं ज॑रि॒ष्णु परी॑दं वा॒ज्यजि॑नं॒ दधे॑ऽहम् ॥ २ ॥

वासो मारिषाम द्वे च ॥ २ ॥

((āyurdā deva jarasaṃ gṛṇāno gṛtāprātiko gṛtāpīṣṭho agne |
gṛtāṃ pibānnaṃrtaṃ cāru gavyaṃ piteva pūtraṃ jarasē nayemam |
ātiṣṭhemamaśmānāmaśmēva tvaṃ sthīro bhāva |
abhiṣṭha pṛtanyatassahāsva pṛtanāyataḥ |
revatīstvā vyākṣṇankṛttikāścākṛntaṃstvā |
dhiyo'vayannaṃ gnā āvṛñjanthsahasramantāṃ abhitō ayacchann |
devīrdevāyā paridhī sāvitre |
mahattadāsāmabhavanmahitvaṇam |
yā akṛntānavāyaṇ yā atānvata yāścā devīrantānābhitō'dadanta |
tāstvē devīrjarasē samvyāyāntvāyūṣmānidam paridhathsvā vāsāḥ |
paridhatta dhata vāsāsainaṃ śatāyūṣaṃ kṛṇuta dīrghamāyūḥ |
brhaspatiḥ prāyācchadvāsā etathsomāya rājñe paridhātavā u |
jarāṃ gācchāsī paridhathsvā vāso bhavā kṛṣṭināmābhiśastipāvā |
śataṃ cā jīva śaradāssuvaṃvārcā rāyaśca poṣamupa samvyāyasva |
paridaṃ vāso adhīdhāssvastaye'bhūrāpīnāmābhiśastipāvā |
śataṃ cā jīva śaradāḥ purūcīrvasūni cāryo vibhājāsī jīvanḥ |
iyaṃ durūktātparibādhamānā śarma varūtham punatī na āgāt |
prānāpānābhyāṃ balāmābharāntī priyā devānāṃ subhagā mekhāleyam |
ṛtasyā goptrī tapāsaḥ paraṣpī ghnatī rakṣassahāmānā arātīḥ |
sā nāssamantamanu parihi bhādrayā bhārtārāste mekhale mā riśāma |
mitrasyā cakṣurdharūnaṃ balīyastejō yaśasvi sthavīraṃ samiddham |
anāhanasyaṃ vāsanaṃ jariṣṇu paridaṃ vājyajinaṃ dadhe'ham || 2 ||
vāso māriṣāma dve cā || 2 ||))

[[2-3]]

आगन्त्रा समगन्महि प्रसु मृत्युं युयोतन।

अरिष्टास्संचरेमहि स्वस्ति चरतादिह स्वस्त्या गृहेभ्यः।

समुद्रादूर्मिर्मधुमा उदारदुपाशुना सममृतत्वमश्याम्।

इमे नु ते रश्मयस्सूर्यस्य येभिस्सपित्वं पितरौ न आयनन्।

अग्निष्टे हस्तमग्रभीथसोमस्ते हस्तमग्रभीथसविता ते हस्तमग्रभीथसरस्वती ते हस्तमग्रभीत्पूषा ते

हस्तमग्रभीदर्यमा ते हस्तमग्रभीदशुस्ते हस्तमग्रभीद्भगस्ते हस्तमग्रभीन्मित्रस्ते

हस्तमग्रभीन्मित्रस्त्वमसि धर्मणाऽग्निराचार्यस्त्व।

अग्रयै त्वा परि ददाम्यसौ सोमाय त्वा परि ददाम्यसौ सवित्रे त्वा परि ददाम्यसौ सरस्वत्यै त्वा परि

ददाम्यसौ मृत्यवै त्वा परि ददाम्यसौ यमाय त्वा परि ददाम्यसौ गदाय त्वा परि ददाम्यसावन्तकाय

त्वा परि ददाम्यसावद्भ्यस्त्वा परि ददाम्यसावोषधीभ्यस्त्वा परि ददाम्यसौ पृथिव्यै त्वा सर्वैश्वानरायै

परि ददाम्यसौ।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव उपनयेऽसौ ।

सुप्रजाः प्रजया भूयास्सुवीरौ वीरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैः ।

ब्रह्मचर्यमागामुप मा नयस्व देवेन सवित्रा प्रसूतः ।

कोनामास्यसौ नामाऽस्मि कस्य ब्रह्मचार्यस्यसौ प्राणस्य ब्रह्मचार्यस्म्यसा वेष तै देव सूर्य ब्रह्मचारी
तं गौपाय स मा मृतैष तै सूर्य पुत्रस्सदीर्घायुस्स मा मृत ।

याः स्वस्तिमग्निर्वायुस्सूर्यश्चन्द्रमा आपोऽनु सं चरन्ति ताः स्वस्तिमनु सं चरासौ ।

अध्वनामध्वपते श्रेष्ठस्याध्वनः पारमशीय ॥ ३ ॥

समामृत द्वे च ॥ ३ ॥

((āṅantrā samāganmahī prasū mṛtyuṃ yūyotana ।
ariṣṭāssamcāremahi svasti cāratādiha svastyā gṛhebhyaḥ ।
samuḍrādūrmirmadhūmāṃ udāradupāṃsunā samāmṛtaṭvamāsyām ।
ime nu te raśmayassūryāsyā yebhissapitvaṃ pitaro na āyanḥ ।
agniṣṭe hastāmagrabhīthsomāste hastāmagrabhīthsavitā te
hastāmagrabhīthsarāsvatī te hastāmagrabhītpūṣā te hastāmagrabhīdaryamā te
hastāmagrabhīdaṃśuste hastāmagrabhīdbhagāste hastāmagrabhīnmitraste
hastāmagrabhīnmitrastvamāsi dharmāṇā'gnirācāryastavā ।
agnayē tvā pari dadāmyasau somāya tvā pari dadāmyasau savitre tvā pari
dadāmyasau sarāsvatyai tvā pari dadāmyasau mṛtyavē tvā pari dadāmyasau yaṃyāyā
tvā pari dadāmyasau gaḍāyā tvā pari dadāmyasāvāntākāya tvā pari
dadāmyasāvadbhyastvā pari dadāmyasāvōṣādhībhyastvā pari dadāmyasau pṛthivyai
tvā savaiśvānarāyai pari dadāmyasau ।
devasyā tvā savituḥ prāṣava upānaye'sau ।
suprajāḥ prajāyā bhūyāssuvīro vīraissuvarcā varcāsā supoṣaḥ poṣaiḥ ।
brahmacaryamāgāmupa mā nayasva devenā savitrā prasūtaḥ ।
konāmāsyasau nāmā'smi kasyā brahmacāryāsyasau prāṇasyā brahmacāryāsmysā
veṣa té deva sūrya brahmacārī taṃ gōpāya sa mā mṛtaiṣa té sūrya
putrassadīrghāyussa mā mṛta ।
yāṃ svastimagnirvāyussūryāścandramā āpo'nū sam carānti tāṃ svastimanu sam
cārāsau ।
adhvānāmadhvapate śreṣṭhasyādhvānaḥ pāramāśīya ॥ 3 ॥
samāmṛta dve ca ॥ 3 ॥))

[[2-4]]

योगेयोगे त्वस्तरमिममग्न आयुषे वर्चसे कृधीति द्वे ।

शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् ।

पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्या रीरिषतायुर्गन्तौः ।

आग्निष्ट आयुः प्रतरां दधात्वग्निष्टे पुष्टिं प्रतरां कृणोतु ।

इन्द्रो मरुद्भिर् ऋतुधा कृणोत्वादित्यैस्ते वसुभिरा दधातु।
 मेधां मह्यमङ्गिरसो मेधां सप्तर्षयो ददुः।
 मेधां मह्यं प्रजापतिर्मेधामग्निर्ददातु मे।
 अप्सरासु या मेधा गन्धर्वेषु च यद्यशः।
 दैवी या मानुषी मेधा सा मामाविशतादिह।
 इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयाऽसि।
 राष्ट्रभृदस्याचार्यासन्दी मा त्वद्यौषम्।
 तथसवितुर्वरेण्यमित्येषा।
 अवृधमसौ सौम्य प्राण स्वं मे गोपाय।
 ब्रह्मण आणी स्थः ॥ ४ ॥
 त्वमग्ने अयासि चत्वारि च ॥ ४ ॥

((yogéyoge tavastáramimamágnā āyūṣe varcāse kṛdhīti dve |
 śataminnu śarado antī devā yatrā naścakrā jarasaṃ tanūnām |
 putrāso yatrā pitaro bhavānti mā nō madhyā rīṣatāyurgantōḥ |
 āgniṣṭa āyūḥ pratarām dādhātvagniṣṭe puṣṭiṃ pratarām kṛnotu |
 indro marudbhīr ṛtūdhā kṛnotvādītyaiste vasubhīrā dādhātu |
 medhām mahyamāngīraso medhām sapṭarṣayo daduḥ |
 medhām mahyaṃ prajāpātirmedhāmagnirdādātu me |
 apsarāsū yā medhā gāndharveṣū ca yadyaśāḥ |
 daivī yā mānuṣī medhā sā māmāviśatādīha |
 imam me varuṇa tattvā yāmi tvam nō agne sa tvam nō agne tvamagne ayā'si |
 rāṣṭrabhṛdāsyācāryāsandī mā tvadyōṣam |
 tathasāviturvarēṇyamityeṣā |
 avṛdhamasau saūmya prāṇa svaṃ me gopāya |
 brahmāna āṇī sthāḥ ॥ 4 ॥
 tvamagne ayāsi cātvāri ca ॥ 4 ॥))

[[2-5]]

सुश्रवस्सुश्रवसं मा कुरु यथा त्वं सुश्रवस्सुश्रवा अस्येवमहं सुश्रवस्सुश्रवा भूयासं यथा त्वं
 सुश्रवो देवानां निधिगोपोऽस्येवमहं ब्राह्मणानां ब्रह्मणो निधिगोपो भूयासम्।
 स्मृतं च मेऽस्मृतं च मे तन्म उभयं व्रतं निन्दा च मेऽनिन्दा च मे तन्म उभयं व्रतं श्रद्धा च
 मेऽश्रद्धा च मे तन्म उभयं व्रतं विद्या च मेऽविद्या च मे तन्म उभयं व्रतं श्रुतं च मेऽश्रुतं च मे तन्म
 उभयं व्रतं सत्यं च मेऽनृतं च मे तन्म उभयं व्रतं तपश्च मेऽतपश्च मे तन्म उभयं व्रतं व्रतं च
 मेऽव्रतं च मे तन्म उभयं व्रतं यद्ब्राह्मणानां ब्रह्मणि व्रतं।

यदग्नेस्सेन्द्रस्य सप्रजापतिकस्य सदेवस्य सदेवराजस्य समनुष्यस्य समनुष्यराजस्य सपितृकस्य
सपितृराजस्य सगन्धर्वाप्सरस्कस्य ।

यन्म आत्मन आत्मनि व्रतं तेनाहः सर्वव्रतो भूयासम् ।

उदायुषा स्वायुषोदोषधीनाः रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेनोदस्थाममृताः अनु ।

तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ।

पश्येम शरदशशतं जीवेम शरदशशतं नन्दाम शरदशशतं मोदाम शरदशशतं भवाम शरदशशतं
शृण्वाम शरदशशतं प्रब्रवाम शरदशशतमजीतास्स्याम शरदशशतं ज्योक्क सुर्यं दृशे ।

यस्मिन्भूतं च भव्यं च सर्वं लोकास्समाहिताः ।

तेन गृह्णामि त्वामहं मह्यं गृह्णामि त्वामहं प्रजापतिना त्वा मह्यं गृह्णाम्यसौ ॥ ५ ॥

सुश्रवो नव ॥ ५ ॥

((suśravāssuśravāsaṃ mā kuru yathā tvaṃ suśravāssuśravā asyevamaḥam
suśravāssuśravā bhūyāsaṃ yathā tvaṃ suśravō devānāṃ nidhigopō'syevamaḥam
brāhmaṇānāṃ brahmaṇo nidhigopo bhūyāsaṃ |
smṛtaṃ ca me'smṛtaṃ ca me tanmā ubhayaṃ vrataṃ nindā ca me'nindā ca me tanmā
ubhayaṃ vrataṃ śraddhā ca me'śraddhā ca me tanmā ubhayaṃ vrataṃ vidyā ca
me'vidyā ca me tanmā ubhayaṃ vrataṃ śrūtaṃ ca me'śrūtaṃ ca me tanmā ubhayaṃ
vrataṃ satyaṃ ca me'ṇitaṃ ca me tanmā ubhayaṃ vrataṃ tapāśca me'tāpaśca me
tanmā ubhayaṃ vrataṃ vrataṃ ca me'vrataṃ ca me tanmā ubhayaṃ vrataṃ
yadbrāhmaṇānāṃ brahmaṇi vrataṃ |
yadagnessendrāsyā saprājāpatikasyā sadévasyā sadévarājasyā samānuṣyasyā
samānuṣyarājasyā sapitṛkasyā sapitṛrājasyā sagāndharvāpsaraśkasyā |
yanmā ātmanā ātmani vrataṃ tenāhaṃ sarvāvratō bhūyāsaṃ |
udāyūṣā svāyūṣodoṣādhināṃ rasēnotparjanyaśyā suṣmeṇodāsthāmaṃṛtāṃ anu |
taccakṣurdevahitaṃ purastācchukramuccarāt |
paśyēma śaradāśśataṃ jīvēma śaradāśśataṃ nandāma śaradāśśataṃ modāma
śaradāśśataṃ bhavāma śaradāśśataṃ śṛṇavāma śaradāśśataṃ prabrāvāma
śaradāśśatmajitāssyāma śaradāśśataṃ jyokca suryaṃ dṛśe |
yasminbhūtaṃ ca bhavyaṃ ca sarve lokāssaṃmahitāḥ |
tenā gṛhṇāmi tvāmaḥam mahyaṃ gṛhṇāmi tvāmaḥam prajāpātinā tvā mahyaṃ
gṛhṇāmyasau ॥ 5 ॥
suśravō navā ॥ 5 ॥))

[[2-6]]

परि त्वाऽग्ने परि मृजाम्यायुषा च धनेन च ।

सुप्रजाः प्रजया भूयासः सुवीरौ विरैस्सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैस्सुगृहो गृहैस्सुपतिः पत्या सुमेधा
मेधया सुब्रह्मा ब्रह्मचारिभिः ।

अ॒ग्नये॑ स॒मिध॑मा॒हार्षं॑ बृ॒हते॑ जा॒तवे॑दसे ।
 यथा॑ त्वम॒ग्ने स॒मिधा॑ स॒मिध्य॑स॒ एवं मा॒मायु॑षा॒ वर्च॑सा॒ स॒न्या मे॒धया॑ प्र॒जया॑
 प॒शुभिर्ब्र॑ह्मव॒र्चसे॑ना॒न्नाद्ये॑न॒ समे॑धय॒ स्वाहा॑ ।
 ए॒धोऽस्ये॑धिषी॒महि॒ स्वाहा॑ ।
 स॒मिद॑सि॒ समे॑धिषी॒महि॒ स्वाहा॑ ।
 तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ मयि॒ धेहि॒ स्वाहा॑ ।
 अपो॑ अ॒द्यान्व॑चा॒रिष॑ꣳ रसे॑न॒ सम॑सृक्ष॒महि ।
 पय॑स्वाꣳ अ॒ग्न आ॑ग॒मं तं मा॒ सꣳसृ॑ज॒ वर्च॑सा॒ स्वाहा॑ ।
 सं मा॑ऽग्ने॒ वर्च॑सा॒ सृज॑ प्र॒जया॑ च॒ धने॑न॒ च॒ स्वाहा॑ ।
 वि॒द्युन्मे॑ अस्य॒ देवा॑ इन्द्रो॑ वि॒द्याथ्स॒ह ऋषि॑भिस्स्वाहा॑ ।
 अ॒ग्नये॑ बृ॒हते॑ नाका॒य॒ स्वाहा॑ ।
 द्यावा॑पृथि॒वीभ्याꣳ स्वाहा॑ ।
 ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मित्तया॑ वर्ध॑स्व॒ चाप्या॑यस्व॒ च॒ तया॑ऽहं वर्ध॑मानो भूयासमा॒प्याय॑मानश्च॒ स्वाहा॑ ।
 यो मा॑ऽग्ने भा॒गिन॑ꣳ स॒न्तमथा॑भा॒गं चि॑कीर्षति ।
 अभा॑गम॒ग्ने तं कुरु॑ माम॒ग्ने भा॒गिनं॑ कुरु॒ स्वाहा॑ ।
 स॒मिध॑मा॒धाय॑ग्ने॒ सर्व॑व्रतो भूयासꣳ स्वाहा॑ ।
 ब्रह्म॑चा॒र्यस्य॑पोऽशान॒ कर्म॑ कुरु॒ मा सुषु॑प्थाः ।
 भि॒क्षाच॑र्यं चराचार्याधीनो भव ।
 यस्य॑ ते प्रथमवा॒स्यꣳ ह॑रा॒मस्तं॑ त्वा॒ विश्वे॑ अवन्तु॒ देवाः॑ ।
 तं त्वा॑ भ्रा॒तर॑स्सुवृ॒धो वर्ध॑मान॒मनु॑ जायन्तां ब॒हव॑स्सुजा॒तम् ॥ ६ ॥
 धने॑न॒ च॒ स्वाहा॑ दे॒वा एकं॑ च ॥ ६ ॥

((pari tvā'gne pari mṛjāmyāyūṣā ca dhanēna ca ।
 suprajāḥ prajayā bhūyāsaṁ suvirō viraissuvarcā varcāsā supoṣaḥ poṣaiṣṣugrḥo
 gṛhaissupatiḥ patyā sumedhā medhayā subrahmā brahmacāribhiḥ ।
 agnayē samidhamāhārṣaṁ brhate jātavedase ।
 yathā tvamagne samidhā samidhyasā evaṁ māmāyūṣā varcāsā sanyā medhayā
 prajayā paṣubhirbrahmavarcasenānnādyēna samēdhayaḥ svāhā ।
 edhō'syedhiṣimahi svāhā ।
 samidāsi samedhiṣimahi svāhā ।
 tejō'si tejo mayi dhehi svāhā ।
 apō adyānvacāriṣaṁ rasēna samāsṛkṣmahi ।
 payāsvāṁ agna āgāmaṁ taṁ mā saṁsṛja varcāsā svāhā ।
 saṁ mā'gne varcāsā sṛja prajayā ca dhanēna ca svāhā ।

vīdyunmé asya devā indrō vīdyāthsaha ṛṣibhiṣsvāhā |
 agnayē bṛhate nākāya svāhā |
 dyāvāpṛthivībhyāṃ svāhā |
 eṣā tē agne samittayā vardhāsva cāpyāyasva ca tayā'ham vardhāmāno
 bhūyāsamāpyāyāmānaśca svāhā |
 yo mā'gne bhāginaṃ santamathābhāgam cikīrṣati |
 abhāgamagne taṃ kuru māmagne bhāginaṃ kuru svāhā |
 samidhāmādhāyāgne sarvāvratō bhūyāsaṃ svāhā |
 brahmacāryāsyapō'sāna karmā kuru mā suṣūpthāḥ |
 bhikṣācāryaṃ carācāryādhīno bhāva |
 yasyā te prathamavāsyāṃ harāmastaṃ tvā viśvé avantu devāḥ |
 taṃ tvā bhrātārassuvṛdhō vardhāmānāmanū jāyantāṃ bahavassujātam || 6 ||
 dhanēna ca svāhā devā ekaṃ ca || 6 ||)

[[2-7]]

इ॒मं॑ स्तो॒मम॑र्हते जा॒तवे॑दसे रथ॑मिव॒ संम॑हे॒मा मनी॑षया॑ ।
 भ॒द्रा हि॒ नः प्र॑मतिरस्य स॒सद्य॑ग्ने॒ सख्ये॑ मा रिषामा व॒यं तव॑ ।
 त्र्या॒युषं॑ ज॒मद॑ग्नेः क॒श्यप॑स्य त्र्यायुषम् ।
 यद्दे॒वानां॑ त्र्यायुषं तन्मे अस्तु त्र्यायुषम् ।
 शि॒वो ना॑मा॒सि स्व॑धितिस्ते पि॒ता नम॑स्ते अस्तु मा मा॑ हि॒ःसीः ।
 उ॒ष्णेन॑ वायवुद॒केने॒त्येषः॑ ।
 इ॒दम॑ह॒ममु॒ष्यामु॒ष्याय॑णस्य पा॒प्मान॑ मु॒पगू॑हाम्यु॒त्तरो॑ऽसौ द्विष॒द्भ्यः ।
 आपो॑ हि॒ष्ठा म॑यो॒भुव॑ इति॒ तिस्रो॑ हिर॒ण्यव॑र्णा॒श्शुच॑यः पा॒वका॑ इति॒ तिस्रः॑ ।
 अ॒न्नाद्या॑य व्यू॒हध्वं॑ दी॒र्घायु॑र॒हम॑न्ना॒दो भू॑यासम् ।
 सोमो॑ राजा॒ यमा॑ग॒मथ्स॑ मे॒ मुखं॑ प्रवेक्ष्यति॒ भगे॑न स॒ह वर्च॑सा ।
 सोम॑स्य त॒नूर॑सि त॒नुवं॑ मे पाहि॒ स्वा मा॑ त॒नूरा॑विश ।
 नमो॑ ग्र॒हाय॑ चाभिग्र॒हाय॑ च॒ नम॑श्शाकज॒ङ्गभा॑भ्यां॒ नम॑स्ताभ्यो॒ देवता॑भ्यो॒ या अ॑भिग्राहिणीः ।
 अ॒प्सर॑स्सु॒ यो ग॒न्धो ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यद्य॑शः ।
 दै॒वो यो मा॑नु॒षो ग॑न्ध॒स्स मा॑ ग॒न्धस्सु॑रभिर्जुषताम् ।
 इ॒यमो॑ष॒धे त्रा॑यमाणा॒ सह॑माना॒ सह॑स्वती ।
 सा मा॑ हिर॒ण्यव॑र्चसं ब्रह्मव॒र्चसि॑नं मा॒ करो॑तु ।
 अ॒पाशो॑ऽस्युरो॒ मे मा॑ स॒ शरी॑रि॒श्वो मो॑प तिष्ठस्व दी॒र्घायु॑त्वाय॒ शत॑शारदाय ।
 श॒तश्श॑र॒द्भ्य आयु॑षे॒ वर्च॑से जी॒वात्वै॑ पुण्याय ।
 रे॒वती॑स्त्वा व्य॒क्ष्णन्नि॒त्येताः॑ ॥ ७ ॥

सह वर्चसा नव च ॥ ७ ॥

((imañ stomamarhāte jātavedase rathāmivā saṃmāhemā mañṣayā |
bhadrā hi naḥ pramātirasya saṃsadyagne śakhye mā riṣāmā vyaṃ tava |
tryāyuṣaṃ jamadagneḥ kaśyapāsya tryāyuṣaṃ |
yaddevānāṃ tryāyuṣaṃ tanme astu tryāyuṣaṃ |
śivo nāmāsi svadhīste pītā namaste astu mā mā hiṃsiḥ |
uṣṇenā vāyavudakenetyeṣaḥ |
idamaḥamaṃṣyāmuṣyāyaṇasyā pāpmāṇa mupāgūhāmyuttāro'sau dviṣadbhyaḥ |
āpo hiṣṭhā māyobhuva itī tiṣro hirānyavarṇāśśucāyaḥ pāvākā itī tiṣraḥ |
annādyāya vyūhadhvaṃ dīrghāyuraḥamānnādo bhūyāsam |
somaḥ rājā yamāgāmathsa me mukhaṃ pravēkṣyati bhagēna saha varcāsā |
somāsyā tanūrāsi tanuvaṃ me pāhi svā mā tanūrāvīśa |
namo grahāyā cābhigraḥāyā ca namāśśākajañjabhābhyāṃ namastābhyo devatābhyo
yā ābhigrāhiṇiḥ |
apsarassu yo gandho gāndharveṣu ca yadyaśaḥ |
daivo yo mānuṣo gandhassa mā gandhassūrabhirjūṣatām |
iyamośadhe trāyāmānā sahāmānā sahāsvatī |
sā mā hirānyavarcaṣaṃ brahmavarcaṣinaṃ mā karotu |
apāśo'syuro me mā saṃ śārīśśivo mopā tiṣṭhasva dīrghāyutvāyā śataśāradāya |
śataṃ śaradbhya āyūṣe varcāse jīvātvai puṇyāya |
revatīstvā vyākṣṇannityetāḥ || 7 ||
saha varcāsā navā ca || 7 ||))

[[2-8]]

आयुष्यं वर्चस्यं सुवीर्यं रायस्पोषमौद्भिद्यम् ।
इदं हिरण्यं जैत्र्यायाविशतां माम् ।
उच्चैर्वादि पृतनाजि सत्रासाहं धनञ्जयम् ।
सर्वास्समृद्धीर् ऋद्धयो हिरण्येऽस्मिन्समाहिताः ।
शुनमहं हिरण्यस्य पितुरिव नामाग्रभैषम् ।
तं मा हिरण्यवर्चसं पूरुषु प्रियं कुरु ।
प्रियं मा देवेषु कुरु प्रियं मा ब्रह्मणे कुरु ।
प्रियं विश्वेषु शूद्रेषु प्रियं राजसु मा कुरु ।
या तिरश्चीं निपद्यसेऽहं विधरणी इति ।
तां त्वा घृतस्य धारया यजे स्रार्धनीमहम् ।
स्रार्धन्यै देव्यै स्वाहा प्रसार्धन्यै देव्यै स्वाहा ।
सम्राजं च विराजं चाभिशीर्या च नो गृहे ।

लक्ष्मी राष्ट्रस्य या मुखे तया मा सः सृजामसि ।
शुभिके शिर आ रोह शोभयन्ती मुखं मम ।
मुखं हि मम शोभय भूयांसं च भगं कुरु ।
यामाहरज्जमदग्निश्चद्वायै कामायान्यै ।
इमां तामपि नह्येऽहं भगेन सह वर्चसा ।
यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं हिमवत उपरि ।
तेन वामाञ्जे तेजसे वर्चसे भगाय च ॥ ८ ॥
सः राधनीमहं नव च ॥ ८ ॥

((āyusyaṃ varcasyaṃ suvīryaṃ rāyaspoṣamaudbhīdyam ।
idaṃ hiraṇyaṃ jaitryāyāviśatāṃ mām ।
uccairvādi pītanāji sātrāsāhaṃ dhānañjāyam ।
sarvāssamīddhīr ṛddhāyo hiraṇye'sminthsamāhitāḥ ।
śunamaḥaṃ hiraṇyasya pīturiva nāmāgrabhaiṣam ।
taṃ mā hiraṇyavarcasaṃ pūruṣu priyaṃ kuru ।
priyaṃ mā deveṣu kuru priyaṃ mā brahmaṇe kuru ।
priyaṃ viśyēṣu śūdreṣu priyaṃ rājāsu mā kuru ।
yā tiraści nīpadyāse'haṃ viḍharāṇī iti ।
tāṃ tvā ghṛtasya dhārāyā yajē saṃrādhānīmaḥam ।
saṃrādhānyai devyai svāhā prasādhānyai devyai svāhā ।
samrājaṃ ca virājaṃ cābhiśrīryā ca no gṛhe ।
lakṣmī rāṣṭrasya yā mukhe tayā mā saṃ sṛjāmasi ।
śubhike śira ā rōha śobhayāntī mukhaṃ mamā ।
mukhaṃ hi mamā śobhaya bhūyāṃsaṃ ca bhagaṃ kuru ।
yāmāharajjamadāgniśśraddhāyai kāmāyānyai ।
imāṃ tāmapi nahye'haṃ bhagena saha varcāsā ।
yadāñjanaṃ traikakuḍaṃ jātaṃ himavāta upari ।
tenā vāmāñje tejāse varcāse bhagāya ca ॥ 8 ॥
saṃrādhānīmaḥam navā ca ॥ 8 ॥))

[[2-9]]

मयि पर्वतपूरुषं मयि पर्वतवर्चसं मयि पर्वतभेषजं मयि पर्वतायुषम् ।
यन्मे वर्चः परागतमात्मानमुपतिष्ठति ।
इदं तत्पुनराददे दीर्घायुत्वाय वर्चसे ।
प्रतिष्ठे स्थौ देवतानां मा मा संताप्तम् ।
प्रजापतेश्शरणमसि ब्रह्मणश्छदिविश्वजनस्य छायाऽसि सर्वतो मा पाहि ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवैऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामाददे द्विषतो वधायेन्द्रस्य वज्रोसि

वा॒र्त्रे॒घ्न॒श्श॒र्म॑ मे॒ भव॒ यत्पा॒पं॑ तन्नि॒वार॑य ।

दि॒वी॒ष्म॒डु॒र्वी॒रि॒त्ये॒षा ।

रा॒ष्ट्र॒भृ॒द॒स्या॒चा॒र्या॒स॒न्दी॒ मा॒ त्वद्यो॑षः॒ रा॒ष्ट्र॒भृ॒द॒सि॒ स॒म्रा॒डा॒स॒न्दी॒ मा॒ त्वद्यो॑षः॒ रा॒ष्ट्र॒भृ॒द॒स्य॒धि॒प॒त्या॒स॒न्दी॒ मा॒ त्वद्यो॑षम् ।

आ॒पः॒ पा॒दा॒व॒ने॒ज॒नी॒र्द्वि॒ष॒न्तं॑ नाश॒य॒न्तु॒ मे॒ ।

अ॒स्मि॒न्कु॒ले॑ ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒स्य॑सा॒नि ।

मयि॒ महो॒ मयि॒ यशो॒ मयी॑न्द्रि॒यं वी॒र्य॑म् ।

आ॒मा॒ग॒न् य॒शसा॒ व॒र्चसा॒ सः॒सृ॒ज॒ प॒यसा॒ तेज॑सा च ।

तं मा॑ प्रि॒यं प्र॒जाना॑ कु॒र्वधि॑पतिं पशू॒नाम् ।

वि॒रा॒जो॒ दोहो॑ऽसि॒ वि॒रा॒जो॒ दोह॑मशी॒य॒ मम॒ प॒द्या॒य॒ वि॒रा॒ज ।

स॒मु॒द्रं वः॒ प्र हि॑णोमि॒ स्वां॒ योनि॑मपि॒गच्छ॑त ।

अच्छि॑द्रः प्र॒जया॑ भू॒यासं॒ मा॒ परा॑सेचि॒ मत्प॑यः ॥ ९ ॥

अ॒सा॒नि॒ षट् च॑ ॥ ९ ॥

((mayi parvatapūruṣaṃ mayi parvatavarcaśaṃ mayi parvatabheṣajam mayi parvatāyūṣam ।

yanme varcaḥ parāgātamātmānamupatiṣṭhāti ।

idaṃ tatpunarādāde dirghāyutvāya varcāse ।

pratiṣṭhe sthō devatānāṃ mā mā saṃtāptam ।

prajāpateśśarānamasi brahmānaśchadirviśvajānasyā chāyā'si sarvatō mā pāhi ।

devasyā tvā savituh prasaṃve' svinōrbāhubhyāṃ pūṣṇo hastābhyāmādāde diviṣato

vaḥdhāyendrasya vajrosi vātrāghnaśśarmā me bhava yatpāpam tannivāraya ।

diviṣṣaḍurvīrityeṣā ।

rāṣṭrabhrdāsyācāryāsandī mā tvadyoṣaṃ rāṣṭrabhrdāsi samrādāsandī mā tvadyoṣaṃ

rāṣṭrabhrdāsyadhipatnyāsandī mā tvadyoṣam ।

āpāḥ pādāvanejānīrdviṣantaṃ nāśayantu me ।

asminkulē brahmavarcaśyāsāni ।

mayi mahō mayi yaśō mayīndriyam vīryām ।

āmāgaṇ yaśāsā varcāsā saṃsṭja payāsā tejāsā ca ।

taṃ mā priyam prajānāṃ kurvadhipatiṃ paśūnām ।

virājo dohō'si virājo dohāmaśīya mama padyāya virāja ।

samudram vaḥ pra hiṇomi svām yonimapiḡacchata ।

acchidraḥ prajāyā bhūyāsaṃ mā parāseci matpayāḥ ॥ 9 ॥

asāni ṣaṭ ca ॥ 9 ॥))

[[2-10]]

त्र॒य्यै॒ वि॒द्यायै॒ यशो॑ऽसि॒ यश॑सो॒ यशो॑ऽसि॒ ब्र॒ह्म॒णो॒ दी॒प्ति॑रसि ।

तं मा॑ प्रि॒यं प्र॒जानां॑ कु॒र्वधि॑पतिं प॒शूनाम् ।

आ मा॑ ग॒न्नित्ये॒षा ।

अ॒मृतो॑प॒स्तर॑णमस्य मृतापिधा॒नम॑सि ।

यन्मधु॑नो मध॒व्यं पर॑मम॒न्नाद्यं॑ वी॒र्यम् ।

तेना॒हं मधु॑नो मध॒व्येन॑ पर॒मेणा॑न्नाद्येन वी॒र्येण॑ पर॒मोऽन्ना॑दो म॒धव्योऽसा॑नि ।

गौर॒स्यप॑हतपा॒प्माऽप॑ पा॒प्मानं॑ जहि॒ मम॑ चा॒मुष्य॑ च ।

अ॒ग्निः प्रा॑श्नातु प्रथ॒मस्स॑ हि वेद॒ यथा॑ ह॒विः ।

अरि॑ष्टम॒स्माकं॑ कृ॒ण्वन्ब्रा॑ह्म॒णो ब्रा॑ह्म॒णेभ्यः॑ ।

य॒ज्ञो वर्ध॑तां य॒ज्ञस्य॑ वृद्धि॒मनु॑ वर्धा॒ऽप॑ चि॒तिर॒स्यप॑चितं मा कु॒र्वप॑चितोऽहं म॒नुष्ये॑षु भूयासम् ।

गौ॒र्धेनु॑भ॒व्या मा॒ता रु॒द्राणां॑ दुहि॒ता वसू॑ना॒ऽस्वसा॑ऽऽदि॒त्याना॑म॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑ ।

प्र॒णु वोचं॑ चि॒कितु॑षे जना॒य मा॑ गा॒मना॑गा॒मदि॑तिं वधिष्ट ।

पिब॑तू॒दकं॑ तृणा॒न्यत्तु ।

ओमु॑थ्सृ॒जत ।

भू॒तम् ।

सा वि॒राट् तन्मा॑ क्षा॒यि तस्य॑ तेऽशी॒य तन्म॑ ऊ॒र्जं धाः॑ ।

ओं क॒ल्प॒यत ॥ १० ॥

भू॒यास॑ऽस॒त्त च ॥ १० ॥

((trayyai vidyāyai yaśo'si yaśaso yaśo'si brahmaṇo dīptirasi |

taṃ mā priyaṃ prajānāṃ kurvadhīpatiṃ paśūnām |

ā mā gannityeṣā |

amṛtopastaraṇamasya mṛtāpidhānamāsi |

yanmadhūno madhavyaṃ paramamañnādyaṃ vīryām |

tenāhaṃ madhūno madhavyena parameññādyaena vīryeṇa paramo'nnādo

mādhavyo'sāni |

gaurasyapāhatapāpmā'pā pāpmānaṃ jahī mamā cāmuṣyā ca |

agniḥ prāsnātu prathamassa hi veda yathā haviḥ |

ariṣṭamaśmākaṃ kṛṇvanbrāhmaṇo brāhmaṇebhyaḥ |

yajño vārdhatāṃ yajñasya vṛddhimanū vārdhā'pā citirasyapācitaṃ mā

kurvapācito'haṃ mānuṣyēṣu bhūyāsam |

gaurdhēnubhavyā mātā rudrāṇāṃ duhitā vasūnāṃ svasā'dityānāmamṛtasya nābhiḥ

|

praṇu vocaṃ cikituṣe janāya mā gāmanāgāmadītiṃ vadhiṣṭa |

pibatūdakam tṛṇānyattu |

omuthsṛjata |

bhūtam |

sā virāṭ tanmā kṣāyī tasya te'sīya tanma ūrjaṃ dhāḥ |
om kalpayata || 10 ||
bhūyāsaṃsapta ca || 10 ||)

[[2-11]]

धा॒ता द॑दातु नो र॒यिमि॑ति॒ चत॑स्रो॒ यस्त्वा॑ हृ॒दा की॑रिणेति॒ चत॑स्रः ।
भूर्भुव॑स्सुवो॒ रा॒काम॑हं यास्ते॑ राके ।
यौग॑न्धरिरे॒व नो॒ राजे॑ति॒ साल्वी॑रवादिषुः ।
वि॒वृ॒त्तच॑क्रा॒ आसी॑ना॒स्तीरे॑ण॒ यमु॑ने॒ तव॑ ।
सोम॑ ए॒व नो॒ राजे॑त्याहु॒र्ब्राह्म॑णीः प्र॒जाः ।
वि॒वृ॒त्तच॑क्रा॒ आसी॑ना॒स्तीरे॑णासौ॒ तव॑ ।
पु॒ंसुव॑नमसि ।
आ॒भि॒ष्ट्वाऽहं॑ द॒शभि॑र॒भिमृ॑शामि॒ दश॑मासया॒य सू॑तवे ।
यथै॒व सोमः॑ पव॑ते॒ यथा॑ समु॒द्र ए॒जति॑ ।
ए॒वं ते गर्भ॑ ए॒जतु॒ सह॑ ज॒रायु॑णा॒ नि॒ष्क॒म्य प्र॑ति॒तिष्ठ॑त्वायु॒षि ब्र॑ह्मवर्च॒सि यश॑सि॒ वीर्ये॑ऽन्नाद्यै ।
द॒शमा॑सांच श॒यानो॑ धा॒त्रा हि॒ तथा॑ कृ॒तम् ।
ए॒तु गर्भो॑ अक्ष॑तो जी॒वो जी॑वन्त्याः ।
आ॒यम॑नीर्यमयत् गर्भ॑मापो॒ देवी॑स्सर॒स्वतीः॑ ।
ए॒तु गर्भो॑ अक्ष॑तो जी॒वो जी॑वन्त्याः ।
ति॒लदे॑ऽव॒ पद्य॑स्व॒ न मा॒सम॑सि॒ नोद॑लम् ।
स्थ॒वित्र्य॑व॒पद्य॑स्व॒ न मा॒सेषु॑ न स्ना॒वसु॑ न ब॒द्धम॑सि॒ मज्ज॑सु ।
नि॒रैतु॑ पृ॒श्नि शे॑र्वल॒ शु॒ने ज॒राय्व॑त्तवै ॥ ११ ॥
अ॒न्नाद्यै॑ स॒प्त च॑ ॥ ११ ॥

((dhātā dādātu no rayimiti catāsro yastvā hṛdā kīriṇeti catāsraḥ |
bhūrbhuvassuvó rākāmaḥaṃ yāsté rāke |
yaugāndharireva no rājeti sālviravādiṣuḥ |
vivṛttacakrā āsīnāstīreṇa yamuṇe tava |
somā eva no rājetyāhurbrāhmaṇiḥ prajāḥ |
vivṛttacakrā āsīnāstīreṇāsaṃ tava |
puṃsuvanāmasi |
ābhiṣtvā'haṃ daśabhirabhimṛśāmi daśamāsayāya sūtave |
yathaiṣva somaḥ pavāte yathā samudra ejāti |
evaṃ te garbhā ejātu saha jarāyūṇā niṣkramya pratitiṣṭhatvāyūṣi brahmavarcaṣi
yaśasi vīrye'nnadye |

daśamāsāṃca śáyāno dhātṛā hi tathā kṛtam ।
 aitū garbhō akṣāto jīvo jīvāntyāḥ ।
 āyamānīryamayata garbhamāpō devīssarāsvatīḥ ।
 aitū garbhō akṣāto jīvo jīvāntyāḥ ।
 tilāde'vā padyasva na māṃsamāsi nodalām ।
 sthaviṛyavāpadyasva na māṃseṣu na snāvāsu na baddhamāsi majjasū ।
 niraitū pṛśni śevālaṃ śune jarāyvattavē ॥ 11 ॥
 annādyē sapta cā ॥ 11 ॥))

[[2-12]]

दिवस्परीत्येषोऽनुवाकः ।

अस्मिन्नहं सहस्रं पुष्याम्येधमानस्स्वे वशौ ।

अङ्गादङ्गाथसं भवसि हृदयादधि जायसे ।

आत्मा वै पुत्रनामाऽसि स जीव शरदश्शतम् ।

अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतं भव ।

पशूनां त्वा हिंकारेणाभिजिघ्राम्यसौ ।

मेधां ते देवस्सविता मेधां देवी सरस्वती ।

मेधां ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्रजा ।

त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वय्यग्निस्तेजो दधातु त्वयि मेधां त्वयि प्रजां त्वयिन्द्र इन्द्रियं दधातु त्वयि

मेधां त्वयि प्रजां त्वयि सूर्यो भ्राजो दधातु ।

क्षेत्रियै त्वा निर्ऋत्यै त्वा द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात् ।

अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे ।

शं ते अग्निस्सहाद्भिरस्तु शं द्यावापृथिवी सहौषधीभिः ।

शमन्तरिक्षं सह वातेन ते शं ते चतस्रः प्रदिशो भवन्तु ।

या दैवीश्चतस्रः प्रदिशो वातपत्नीरभि सूर्यो विचष्टे ।

तासां त्वाऽऽजरस आ दधामि प्र यक्ष्म एतु निर्ऋतिं पराचैः ।

अमोचि यक्ष्माद्दुरितादवत्यै द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि ।

अहा अवर्तिमविदथस्योनमप्यभूद्भद्रे सुकृतस्य लोके ।

सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यद्देवा अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः ।

एवमहमिमं क्षेत्रियाज्जामिशंसाद्द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात् ।

भूस्स्वाहा भुवस्स्वाहा सुवस्स्वाहोः स्वाहा ॥ १२ ॥

पाशादोः स्वाहा ॥ १२ ॥

((dīvasparītyeṣo'nuvākaḥ |
 asminnaḥam̐ sahasraṃ puṣyāmyedhāmānassve vaśē |
 aṅgādaṅgāthsam̐ bhavasī hṛdayādadhī jāyase |
 ātmā vai pūtraṇāmā'si sa jīva śaradāśśatam |
 aśmā bhava paraśurbhāva hirānyamastītaṃ bhava |
 paśūnām̐ tvā himkāreṇābhijīghrāmyasau |
 meḍhām̐ tē devassāvītā meḍhām̐ devī sarāsvatī |
 meḍhām̐ tē aśvinau devāvādhātām̐ puṣkārasrajā |
 tvayī meḍhām̐ tvayī prajāṃ tvayyagnistejō dadhātu tvayī meḍhām̐ tvayī prajāṃ
 tvayīndrā indriyaṃ dādhatu tvayī meḍhām̐ tvayī prajāṃ tvayī suryō bhrājō dadhatu |
 kṣetriyai tvā nirītyai tvā druho mūñcāmi varuṇasya pāsāt |
 anāgasam̐ brahmāne tvā karomi śive te dyāvāpṛthivī ubhe ime |
 śam̐ tē aṅniśahādbhirastu śam̐ dyāvāpṛthivī sahausādhībhiḥ |
 śamantarikṣam̐ saha vātēna te śam̐ te catāsraḥ praḍiśō bhavantu |
 yā daivīscatāsraḥ praḍiśō vātāpatnīrabhi suryō vicaṣṭe |
 tāsām̐ tvā'jarasa ā dādhami pra yakṣmā etu nirītiṃ parācaiḥ |
 amōci yakṣmāddurītādavarītyai druhaḥ pāsānnirītyai codāmoci |
 ahā avartimavidathsyonamapyābhūdbhadre sūktasyā loke |
 sūryāmṛtaṃ tamāso grāhyā yaddevā amūñcannasṛjanvyēnasah |
 evamaḥamimam̐ kṣetriyājāmiśam̐sāddruho mūñcāmi varuṇasya pāsāt |
 bhūssvāhā bhuvassvāhā suvasvāhoṃ svāhā || 12 ||
 pāsādom̐ svāhā || 12 ||))

[[2-13]]

मा ते कुमार॑ रक्षो॑ वधीन्मा धेनुर॑त्यासारिणी॑ ।
 प्रिया धनस्य भूया एध॑माना स्वे गृहे ।
 अयं कुमारो॑ जरां धयतु दीर्घमायुः॑ ।
 यस्मै त्व॑ स्तन प्राप्यायायुर्वचो॑ यशो बलम् ।
 यद्भूमेर्हृदयं दिवि चन्द्रमसि श्रितम् ।
 तदुर्वि पश्यं माऽहं पौत्रमघ॑ रुदम् ।
 यत्तै सुसीमे हृदयं वेदाहं तत्प्रजापतौ ।
 वेदाम॑ तस्य ते वयं माऽहं पौत्रमघ॑ रुदम् ।
 नामयति न रुदति यत्र वयं वेदामसि यत्र चाभिमृशामसि ।
 आपस्सुप्तेषु जाग्रत रक्षा॑सि निरितो नुदध्वम् ।
 अयं कलिं पतयन्त॑ श्वानमिवोद्वृद्धम् ।
 अजां वाशितामिव मरुतः पर्याध्व॑ स्वाहा ।
 शण्डेरथ॑शण्डिकेर उलूखलः ।

च्यव॑नो नश्य॑तादित॒स्स्वाहा॑ ।
 अय॑श्शण्डो॒ मर्क॑ उप॒वीर॑ उलूख॒लः ।
 च्यव॑नो नश्य॑तादित॒स्स्वाहा॑ ।
 के॒शिनी॑श्श्वलो॒मिनीः॑ खजा॒पोऽजो॑प॒काशिनीः॑ ।
 अपै॑त नश्य॑तादित॒स्स्वाहा॑ ।
 मि॒श्रवा॑ससः कौबे॒रका॑ र॒क्षोरा॑जेन॒ प्रेषि॑ताः ।
 ग्राम॑ꣳ सजा॒नयो॑ गच्छन्ती॒च्छन्तो॑ऽपरि॒दाकृ॑तान्धस्वाहा॑ ।
 ए॒तान् घ्न॑तै॒तान् गृह्णी॑तेत्य॒यं ब्रह्म॑णस्पुत्रः ।
 तान॒ग्निः पर्य॑सर॒त्तानिन्द्र॑स्तान्बृहस्पतिः॑ ।
 तान॒हं वे॑द ब्राह्मणः प्रमृ॒शतः॑ कूट॒दन्तान् वि॑के॒शान् लम्ब॑नस्त॒नान्धस्वाहा॑ ॥ १३ ॥
 निरि॑तो नु॒दध्व॑ꣳ स्वाहा॒ त्रीणि॑ च ॥ १३ ॥

((mā té kumāraṁ rakṣo vadhīnmā dhenuṛatyāsāriṇī |
 priyā dhanāsya bhūyā edhāmānā sve gṛhe |
 ayaṁ kumāro jarāṁ dhāyatu dīrghamāyūḥ |
 yasmai tvaṁ stana prāpyāyāyurvarco yaśo balām |
 yadbhūmerhrdayaṁ divi caṇḍramāsi śṛitam |
 tadurvi paśyaṁ mā'haṁ pautṛamaghaṁ rudam |
 yattē susīme hrdayaṁ vedāhaṁ tatprajāpātau |
 vedāma tasya te vāyaṁ mā'haṁ pautṛamaghaṁ rudam |
 nāmāyati na rūdati yatra vāyaṁ vādāmasi yatra cābhimīśāmasi |
 āpāsupteṣujāgrata rakṣāṁsi nirito nūdadhvam |
 ayaṁ kaḷiṁ paṭayāntaṁ svānamivodvīddham |
 ajāṁ vāśītāmiva marutaḥ paryādhvaṁ svāhā |
 śaṇḍerathaśśaṇḍīkera ulūkhalaḥ |
 cyavāno naśyātādītassvāhā |
 ayaśśaṇḍo markā upavīrā ulūkhalaḥ |
 cyavāno naśyātādītassvāhā |
 keśinīśśvalominīḥ khajāpo'jopākāsinīḥ |
 apēta naśyātādītassvāhā |
 miśravāsasaḥ kauberakā rakṣorājena preṣitāḥ |
 grāmaṁ sajanayo gacchanticchanto'paridākṛtānthsvāhā |
 etān ghnātaītāngṛhṇīteteyayaṁ brahmaṇasputraḥ |
 tānagniḥ paryāsarattānindraśtānbrhaṣpatiḥ |
 tānaḥ veda brāhmaṇaḥ pramṛśataḥ kūṭadantān vikeśānlāmbanastānānthsvāhā ॥
 13 ॥
 nirīto nūdadhvaṁ svāhā trīṇi ca ॥ 13 ॥))

[[2-14]]

नक्तंचारिणं उरस्पेशाञ्छूलहस्तान्कपालपान् ।
 पूर्वं एषां पितेत्युच्चैश्श्राव्यकर्णकः ।
 माता जघन्या सर्पति ग्रामे विधुरमिच्छन्ती स्वाहा ।
 निशीथचारिणी स्वसा सन्धिना प्रेक्षेते कुलम् ।
 या स्वपन्तं बोधयति यस्यै विजातायां मनः ।
 तासां त्वं कृष्णवर्त्मने क्लोमान् हृदयं यकृत ।
 अग्ने अक्षीणि निर्दह स्वाहा ।
 अङ्गादङ्गाथसंभवसि हृदयादधि जायसे ।
 वेदो वै पुत्रनामाऽसि स जीव शरदश्शतम् ।
 अश्मा भवेत्येषा ।
 अग्निरायुष्मानिति पञ्च ।
 सर्वस्मादात्मनस्संभूताऽसि सा जीव शरदश्शतम् ।
 भूरपां त्वौषधीनां रसं प्राशयामि शिवास्त आप ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप
 ओषधयस्सन्त्वसौ ।
 भुवोऽपां सुवरपां भूर्भुवस्सुवरपां त्वौषधीनां रसं प्राशयामि शिवास्त आप
 ओषधयस्सन्त्वनमीवास्त आप ओषधयस्सन्त्वसौ ।
 उष्णेन वायवुदकेनेत्येष ॥ १४ ॥
 एषा पञ्च च ॥ १४ ॥

((naktamcāriṇaṁ uraspeśāñchūlahastānkāpālapān |
 pūrvā eṣāṁ pītetyuccaiśśrāvyaṁkaṛṇakāḥ |
 mātā jāghanyā sarpātī grāmē vidhūramicchantī svāhā |
 niśīthacāriṇī svasā sandhinā prekṣēte kulām |
 yā svapāntaṁ bodhayāti yasyai vijātāyāṁ manāḥ |
 tāsāṁ tvaṁ kṛṣṇavartmane kḷomānaṁ hṛdayaṁ yakṛt |
 agne akṣīṇi nirdaha svāhā |
 aṅgādaṅgāthsambhavasī hṛdayādadhī jāyase |
 vedo vai pūtraṇāmā'si sa jīva śaradāśśatam |
 āsmā bhavetyeṣā |
 agnirāyūṣmāniti pañcā |
 sarvāsmādātmanassambhūtā'si sā jīva śaradāśśatam |
 bhūrapāṁ tvausādhināṁ rasaṁ prāśayāmi śivāsta āpa ośādhayassantvanamīvāsta
 āpa ośādhayassantvasau |
 bhuvo'pāṁ suvarapāṁ bhūrbhuvassuvarapāṁ tvausādhināṁ rasaṁ prāśayāmi
 śivāsta āpa ośādhayassantvanamīvāsta āpa ośādhayassantvasau |
 uṣṇenā vāyavudakenetyeṣa || 14 ||

[[2-15]]

यद्भूमैः क्रूरं तदितो हरामि पराचीं निर्ऋतिं निर्वाहयामि।
इदं श्रेयोऽवसानमागन्म देवा गोमदश्वावदिदमस्तु प्र भूम।
स्योना पृथिवि भवानक्षरा निवेशनी।
यच्छा नशशर्म सप्रथाः।
इहैव तिष्ठ निमिता तिल्वला स्यादिरावती।
मध्ये ताल्यस्य तिष्ठान्मा त्वा प्रापन्नघायवः।
आ त्वा कुमारस्तरुण आ वथसो जगता सह।
आ त्वा परिस्तुतः कुम्भा आ दध्नः कलशीरयन्।
ऋतेन स्थूणावधिरौह वःशोग्रो विराजन्नपसेध शत्रून्।
ब्रह्म च ते क्षत्रं च पूर्वं स्थूणे अभि रक्षतु।
यज्ञश्च दक्षिणाश्च दक्षिणे।
इषश्चोर्जश्चापरे।
मित्रश्च वरुणश्चोत्तरे।
धर्मस्ते स्थूणा राजश्रीस्ते स्तूपः।
उद्धियमाण उद्धर पाप्मनो मा यदविद्वान् यच्च विद्वान्श्चकार।
अह्ना यदेनः कृतमस्ति पापं रात्र्या यदेनः कृतमस्ति पापं सर्वस्मान्मोद्धृतो मुञ्च तस्मात्।
इन्द्रस्य गृहा वसुमन्तो वरूथिनस्तानहं सुमनसः प्रपद्ये।
अमृताहुतिममृतायां जुहोम्यग्निं पृथिव्याममृतस्य जित्यै।
तयाऽनन्तं काममहं जयानि प्रजापतिर्यं प्रथमो जिगायाग्निमग्नौ स्वाहा।
अन्नपत् इत्येषा।
अरिष्टा अस्माकं वीरास्सन्तु मा परासेचि मे धनम्।
भूमिर्भूमिमगान्माता मातरमप्यगात्।
भूयास्म पुत्रैः पशुभिर्यो नो द्वेष्टि स भिद्यताम्।
वास्तौष्पत इति द्वे।
वास्तौष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्वैभिरिन्दो।
अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्रति नो जुषस्व।
अमीवहा वस्तौष्पते विश्वा रूपाण्याविशन्।

सखासु शेव एधि नः ।

शिवश्शिवम् ॥ १५ ॥

अभिरक्षत्वेषा नव च ॥ १५ ॥

((yadbhūmēḥ krūraṃ tadīto hārāmi parācīm nirṛtiṃ nirvāhayāmi ।
idaṃ śreyo'vasānamāgānma devā gomādaśvāvadidamastu pra bhūmā ।
syonā pṛthivi bhavānrksarā niveśāni ।
yacchā naśśarmā saprathāḥ ।
ihaiva tiṣṭha nimitā tilvālā syādirāvatī ।
madhye tālpyāsya tiṣṭhānmā tvā prāpānaghāyavāḥ ।
ā tvā kumārastaruṇā ā vathso jagātā saha ।
ā tvā pariśrutāḥ kumbhā ā dadhnaḥ kalāsīrayann ।
ṛtenā sthūṇāvādhirōha vaṃśogro vīrājannapāsedha śatrūn ।
brahmā ca te kṣātraṃ ca pūrve sthūṇē abhi rākṣatu ।
yajñaśca dakṣiṇāśca dakṣiṇe ।
iśaścorjaścāpāre ।
mītraśca varuṇāścottāre ।
dharmaste sthūṇā rājaśśrīste stūpāḥ ।
uddhriyamāṇa uddhāra pāpmanō mā yadavidvān yaccā vidvāṃścakārā ।
ahnā yadenāḥ kṛtamāsti pāpaṃ rātryā yadenāḥ kṛtamāsti pāpaṃsarvāsmānmoddhrto
mūñca tasmāt ।
indrāsya grhā vasūmanto varūthinastānaḥaṃ sumanāsaḥ prapādye ।
amṛtāhṛtimamṛtāyāṃ juhomyagnim pṛthivyāmamṛtāsya jityai ।
tayā nantaṃ kāmamaḥaṃ jāyāni prajāpātīryaṃ prāthamo jīgāyāgnimāgnau svāhā ।
annāpatā ityeṣā ।
ariṣṭā aśmākaṃ vīrāssantu mā parāseci me dhanām ।
bhūmīrbhūmīmagānmātā mātaramapyāgāt ।
bhūyāsmā putraiḥ paśubhiryo no dveṣṭi sa bhīdyatām ।
vāstōṣpatā iti dve ।
vāstōṣpate pratarāṇo na edhi gobhiraśvēbhirindo ।
ajarāsaste saḥye syāma pīteva putrān prati no juṣasva ।
amīvaḥā vastōṣpate viśvā rūpānyāviśan ।
sakhāsu śevā edhi naḥ ।
śivaṃśivam ॥ 15 ॥
abhirākṣatveṣā navā ca ॥ 15 ॥))

[[2-16]]

कूकुरः सुकूकुरः कूकुरो वालबन्धनः ।

उपरिष्ठाद्यदेजाय तृतीयस्या इतो दिवः ।

औलब इत्तमुपाह्वयथार्जीञ्छ्यामश्शबलः ।

अधोरोम उलुम्बलः सारमेयोह धार्वति समुद्रमवचाकशत् ।

बिभ्रन्निष्कं च रुक्मं च शुनामग्रं सुबीरिणः ।

सुबीरिण सृजसृज शुनक सृजैकव्रात्य सृजच्छत् ।

तथसत्यं यत्त्वेन्द्रोऽब्रवीद्भास्पाशयस्वेति तास्त्वः स्पाशयित्वाऽऽगच्छस्तं त्वाऽब्रवीद्विदुः हा ३
इत्यविदुः हीति वरं वृणीष्वेति कुमारमेवाहं वरं वृण इत्यब्रवीः ।

विगृह्य बाहू प्लवसे द्यामवचाकशत् ।

बिभ्रन्निष्कं च रुक्मं च शुनामग्रं सुबीरिणः ।

सुबीरिण सृजसृज शुनक सृजैकव्रात्य सृजच्छत् ।

तथसत्यं यत्ते सरमा माता लोहितः पिता ।

अमी एकै सरस्यका अवधावत तृतीयस्या इतो दिवः ।

तेकश्च ससरमतण्डश्च तूलश्च वितूलश्चार्जुनश्च लोहितश्च ।

दुला ह नाम वो माता मन्थाकको ह वः पिता ।

सं तक्षा हन्ति चक्री वो न सीसरीदत ।

छदुपेहि सीसरम सारमेय नमस्ते अस्तु सीसर ।

समश्चा वृषणः पदो न सीसरीदत ।

छदुपेहि सीसरम सारमेय नमस्ते अस्तु सीसर ।

श्वानमिच्छाऽदन्न पुरुषञ्छत् ।

एते ते प्रतिदृश्येते समानवसने उभे ।

ते अहः सारयेण मुसलेनावहन्युलुखले ।

हतश्शङ्खो हतश्शङ्खपिता हतश्शङ्खकुतुर्वकः ।

अप्येषां स्थपतिर्हतः ।

ऋषिर्बोधः प्रबोधस्वप्नो मातरिश्वा ।

ते तै प्राणान्धस्परिष्यन्ति मा भैषीर्न मरिष्यसि ।

जग्धो मशको जग्धा वितृष्टिर्जग्धो व्यध्वरस्स्वाहा ।

जग्धो व्यध्वरो जग्धो मशको जग्धा वितृष्टिस्स्वाहा ।

जग्धा वितृष्टिर्जग्धो व्यध्वरो जग्धो मशकस्स्वाहा ॥ १६ ॥

सृजच्छदुभे अष्टौ च ॥ १६ ॥

((kūrkuṛaḥ sukūrkuṛaḥ kūkuro vālabandhanaḥ ।

upariṣṭādyadejāya tṛtīyāsyā ito divaḥ ।

aulāḇa ittamupāhvayathārjīñchyāmaśśābalāḥ ।

adhoraṃ ulumbalāḥ sārameyoha dhāvāti samudramāvacaḥkāśat ।

bibhranniṣkaṃ ca rukmaṃ ca śunāmagraṃ subīriṇaḥ |
 subīriṇa sṛjaṣṛja śunāka sṛjaikāvṛātya sṛjacchat |
 tathsaṭyaṃ yattvendrō'bravīdgāsspāśayaṣveti tāstvaṃ spāśayitvā'gācchastam
 tvā'bravīdavidā hā 3 ityavidāṃhīti varamṃ vṛṇīṣveti kumāramevāhaṃ varamṃ vṛṇa
 ityābraviḥ |
 vigrhya bāhū plavase dyāmavacākāśat |
 bibhranniṣkaṃ ca rukmaṃ ca śunāmagraṃ subīriṇaḥ |
 subīriṇa sṛjaṣṛja śunāka sṛjaikāvṛātya sṛjacchat |
 tathsaṭyaṃ yattē saramā mātā lohitaḥ pītā |
 amī ekē sarasyakā āvadhāvāta tṛtiyāsya īto divaḥ |
 tekāśca sasaramataṇḍaśca tūlāśca vitūlāścārjūnaśca lohitaśca |
 dulā ha nāmā vo mātā manthākako hā vaḥ pītā |
 saṃ takṣā hanti cakrī vo na sīsārīdata |
 chadapehī sīsarama sārameya namāste astu sīsara |
 samāsvā vṛṣāṇaḥ paḍo na sīsārīdata |
 chadapehī sīsarama sārameya namāste astu sīsara |
 śvāṇamicchvā'danna pūruṣāñchat |
 ēte te pratidṛṣyete samānavāsane ubhe |
 te ahaṃ sārāyeṇa musālenāvāhanmyulūkhāle |
 haṭaśśāṅkho haṭaśśāṅkhapītā haṭaśśāṅkhakaturvakaḥ |
 apyēṣāṃ sthapatirhataḥ |
 ṛṣīrbodhaḥ prabódhassvapnó mātariśvā |
 te tē prānānthspāriṣyanti mā bhāiṣīrna māriṣyasi |
 jaḡdho maśāko jaḡdhā vitṛṣṭirjaḡdho vyādhvārasvāhā |
 jaḡdho vyādhvāro jaḡdho maśāko jaḡdhā vitṛṣṭiśsvāhā
 jaḡdhā vitṛṣṭirjaḡdho vyādhvāro jaḡdho maśākassvāhā || 16 ||
 sṛjacchadubhe aṣṭau cá || 16 ||))

[[2-17]]

इन्द्रं जहि दन्द्रशूकं पक्षिणं यस्सरीसृपः ।
 दक्ष्यन्तं च दशन्तं च सर्वास्तानिन्द्र जम्भय स्वाहा ।
 अप्सु जात सरै वृद्ध देवानामपि हस्त्य ।
 त्वमग्न इन्द्रप्रेषितस्स नो मा हिंसीस्स्वाहा ।
 त्राणमसि परित्राणमसि परिधिरसि ।
 अत्रेन मनुष्याः स्त्रायसे तृणैः पशून्गार्तेन सर्पान् यज्ञेन देवान्थस्वधया पितृन्थस्वाहा ।
 तथसत्यं यत्तेऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां च विष्वलिः हरन्ति सर्वं उदरसर्पिणः ।
 तत्ते प्रेरते त्वयि संविशन्ति त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ।
 नमो अस्तु सर्पेभ्य इति तिस्रः ।
 नमो अस्तु सर्पेभ्यो ये पार्थिवा य आन्तरिक्ष्या ये दिव्या ये दिश्याः ।

तेभ्य इमं बलिं हरिष्यामि तेभ्य इमं बलिमहार्षम् ।
 तक्षक वैशालेय धृतराष्ट्रैरावतस्ते जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ।
 धृतराष्ट्रैरावत तक्षकस्ते वैशालेयो जीवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ।
 अहिंसाऽतिबलस्ते जिवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ।
 अतिबलाऽहिंसस्ते जिवास्त्वयि नस्सतस्त्वयि सद्ध्यो वर्षाभ्यो नः परिदेहि ।
 ये दन्दशूकाः पार्थिवास्तास्त्वमितः पुरोगव्युतिं निवेशय ।
 सन्ति वै नश्शफिनस्सन्ति दण्डिनस्ते वो नेद्धिनसान्न्येद्युयमस्मान् हिनसात ।
 समीची नामासि प्राचीदिग्धेतयो नाम स्थेति द्वादश पर्यायाः ।
 अपश्वेत पदा जहि पूर्वेण चाऽपरेण च ।
 सप्त च मानुषीरिमास्तिस्त्रश्च राजबन्धवीः ।
 न वै श्वेतस्याध्याचारेऽहिर्जघान कंचन ।
 श्वेताय वैदर्वाय नमो नमश्श्वेताय वैदर्वाय ॥ १७ ॥
 दिश्या राजबन्धवीर्द्वे च ॥ १७ ॥

((indrá jahi dandaśūkaṃ pakṣiṇaṃ yassarīṣpaḥ ।
 daṃkṣyantaṃ ca daśantaṃ ca sarvāṃstānīndra jambhaya svāhā ।
 apsu jāta saré vṛddha devānāmapī hastya ।
 tvamāgna indrapreṣitassa no mā hiṃsīssvāhā ।
 trāṇāmasi paritrāṇāmasi pariḍhirāsi ।
 annēna manuṣyāṃ strāyase trṇaiḥ paśūngartenā sarpān yajñenā devānthsvadhaya
 pītṛnthsvāhā ।
 tatsatyam yatté'māvāsyāyām ca paurṇamāsyām ca viśabaliṃ harānti sarvā
 udarasarpiṇāḥ ।
 tatte prerāte tvayi samviśanti tvayi nassatastvayi śadbhyo varṣābhyo naḥ paridehi ।
 namo astu sarpebhya iti tīśraḥ ।
 namo astu sarpebhyo ye pārthivā ya āntarikṣyā ye divyā ye diśyāḥ ।
 tebhyā imaṃ baliṃ hāriṣyāmi tebhyā imaṃ balimahārṣam ।
 takṣaka vaiśāleya dhṛtarāṣṭrairāvataste jīvāstvayi nassatastvayi śadbhyo varṣābhyo
 naḥ paridehi ।
 dhṛtarāṣṭrairāvata takṣakaste vaiśāleyo jīvāstvayi nassatastvayi śadbhyo varṣābhyo
 naḥ paridehi ।
 ahiṃsā'tibalaste jīvāstvayi nassatastvayi śadbhyo varṣābhyo naḥ paridehi ।
 atibalā'hiṃsaste jīvāstvayi nassatastvayi śadbhyo varṣābhyo naḥ paridehi ।
 ye dandaśūkāḥ pārthivāstāṃstvamītaḥ parogavyūtiṃ nivésaya ।
 santi vai náśśaphinassanti daṇḍinaste vo neddhiṇasānnyedyūyamaṣmān hīnasāta ।
 samīcī nāmāsi prācīdigghetayo nāma stheti dvādāsa paryāyāḥ ।
 apāsveta padā jāhi pūrvēṇa cā'pāreṇa ca ।
 sapta ca mānuṣīrimāstīśraścā rājabāndhaviḥ ।
 na vai śvetasyādhyācāre'hirjaghāna kaṃcāna ।

[[2-18]]

परमेष्ठ्यसि परमां मां श्रियं गमय।

प्रत्यवरूढो नो हेमन्तः।

प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु।

प्रति प्रजायां प्रति तिष्ठामि भव्ये।

इह धृतिरिह विधृतिरिह रन्तिरिह रमतिः।

स्योना पृथिवि बडित्था पर्वतानामिति द्वे।

आ त्वा वहन्तु हरयस्सचेतसश्चेतैरश्वैस्सह केतुमद्भिः।

वाताजिरैर्मम हव्याय शर्व।

उपस्पृशतु मीद्वान्मीदुषे स्वाहोपस्पृशतु मीदुषी मीदुष्यै स्वाहा।

जयन्तोपस्पृश जयन्ताय स्वाहा।

भवाय देवाय स्वाहा शर्वाय देवाय स्वाहेशानाय देवाय स्वाहा पशुपतये देवाय स्वाहा रुद्राय देवाय

स्वाहोग्राय देवाय स्वाहा भीमाय देवाय स्वाहा महते देवाय स्वाहा।

भवस्य देवस्य पत्यै स्वाहा शर्वस्य देवस्य पत्यै स्वहेशानस्य देवस्य पत्यै स्वाहा पशुपतेर्देवस्य

पत्यै स्वाहा रुद्रस्य देवस्य पत्यै स्वाहोग्रस्य देवस्य पत्यै स्वाहा भीमस्य देवस्य पत्यै स्वाहा महतो

देवस्य पत्यै स्वाहा।

जयन्ताय स्वाहा।

अग्नये स्विष्टकृते सुहुतहुत आहुतीनां कामानां समर्धयित्रे स्वाहा।

स्वस्ति नः पूर्णमुखः परिक्रामतु।

गृहपोपस्पृश गृहपाय स्वाहा।

गृहप्युपस्पृश गृहप्यै स्वाहा।

घोषिण उपस्पृशत घोषिभ्यस्स्वाहा।

श्वासिन उपस्पृशत श्वासिभ्यस्स्वाहा।

विचिन्वन्त उपस्पृशत विचिन्वद्भ्यस्स्वाहा।

प्रपुन्वन्त उपस्पृशत प्रपुन्वद्भ्यस्स्वाहा।

समश्नन्त उपस्पृशत समश्नद्भ्यस्स्वाहा।

देवसेना उपस्पृशत देवसेनाभ्यस्स्वाहा।

या आख्याता याश्चानाख्याता देवसेना उपस्पृशत देवसेनाभ्यः स्वाहा ।
 द्वारापोपस्पृश द्वारापाय स्वाहा ।
 द्वाराप्युपस्पृश द्वाराप्यै स्वाहा ।
 अन्वासारिण उपस्पृशतान्वासारिभ्यः स्वाहा ।
 निषङ्गिणुपस्पृश निषङ्गिणे स्वाहा ।
 नमो निषङ्गिण इषुधिमते क्षेत्रस्य पतिना वयमिति द्वे ॥ १८ ॥
 जयन्ताय स्वाहा विचिन्वद्भ्यस्वाहा नव च ॥ १८ ॥

((paramēṣṭhyasi paramāṃ māṃ śriyaṃ gamaya ।
 pratyavarūḍho no hemantaḥ ।
 prati kṣatre prati tiṣṭhāmi rāṣṭre pratyasvėṣu prati tiṣṭhāmi goṣu ।
 prati praḥāyāṃ prati tiṣṭhāmi bhavye ।
 iha dhṛtirīha vidhṛtirīha rantirīha ramātiḥ ।
 syonā pṛthiviḥ badīthā parvatānāmiti dve ।
 ā tvā vahantu harāyassacetasasśvetairasvaissaha kētumadbhiḥ ।
 vātājirairmamā havyāyā śarva ।
 upāspraṣatu mīdhvānmīdhuse svāhopāspraṣatu mīdhuṣi mīdhuṣyai svāhā ।
 jāyantopāspraṣa jāyantāya svāhā ।
 bhavāyā devāya svāhā śarvāyā devāya svāheśānāya devāya svāhā paśupatāye
 devāya svāhā rudrāyā devāya svāhogrāyā devāya svāhā bhīmāyā devāya svāhā
 mahate devāya svāhā ।
 bhavasyā devasya patnyai svāhā śarvasyā devasya patnyai svāheśānasya devasya
 patnyai svāhā paśupatēdevasya patnyai svāhā rudrasya devasya patnyai
 svāhograsyā devasya patnyai svāhā bhīmasya devasya patnyai svāhā mahato
 devasya patnyai svāhā ।
 jāyantāya svāhā ।
 agnayē sviṣṭakṛte suhūtaḥṭa āhūtīnāṃ kāmānāṃ samardhayitre svāhā ।
 svasti naḥ pūrṇamukhaḥ parikrāmatu ।
 gṛhapopāspraṣa gṛhapāya svāhā ।
 gṛhapyupāspraṣa gṛhapyai svāhā ।
 ghoṣiṇa upāspraṣata ghoṣibhyassvāhā ।
 śvāsina upāspraṣata śvāsibhyassvāhā ।
 vicīnvanta upāspraṣata vicīnvadbhyassvāhā ।
 prapūnvanta upāspraṣata prapūnvadbhyassvāhā ।
 samaśnanta upāspraṣata samaśnadbhyassvāhā ।
 devasenā upāspraṣata devasenābhyassvāhā ।
 yā ākhyātā yāścānākyātā devasenā upāspraṣata devasenābhyāḥ svāhā ।
 dvārāpopāspraṣa dvārāpāya svāhā ।
 dvārāpyupāspraṣa dvārāpyai svāhā ।
 anvāsāriṇa upāspraṣatānvāsāribhyāḥ svāhā ।
 niṣaṅginupāspraṣa niṣaṅgiṇe svāhā ।
 namo niṣaṅgiṇa iṣudhimate kṣetrāya patinā vayamiti dve ॥ 18 ॥

[[2-19]]

यन्मे माता प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता ।

तन्मे रेतः पिता वृङ्गामाभुरण्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा ।

यास्तिष्ठन्ति या धावन्ति या आर्द्रोद्गीः परितस्थुषीः ।

अद्भिर्विश्वस्य भर्त्रीभिरन्तरन्यं पितुर्दधेऽमुष्मै स्वाहा ।

यन्मे पितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता ।

तन्मे रेतः पितामहो वृङ्गामाभुरण्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा ।

अन्तर्दधे पर्वतैरन्तर्मह्या पृथिव्या ।

आभिर्दिग्भिरनन्ताभिरन्तरन्यं पितामहादधेऽमुष्मै स्वाहा ।

यन्मे प्रपितामही प्रलुलोभ चरत्यननुव्रता ।

तन्मे रेतः प्रपितामहो वृङ्गामाभुरण्योऽवपद्यताममुष्मै स्वाहा ।

अन्तर्दधे ऋतुभिरहोरात्रैश्च सन्धिभिः ।

अर्धमासैश्च मासैश्चान्तरन्यं प्रपितामहादधेऽमुष्मै स्वाहा ।

ये चेह पितरो ये चनेह याश्च विद्म या उ च न प्रविद्म ।

अग्ने तान्वेत्थ यदि ते जातवेदस्तया प्रत्तः स्वधयामदन्तु स्वाहा ।

स्वाहा पित्रे पित्रे स्वाहा स्वाहा पित्रे पित्रे स्वाहा ।

स्वधा स्वाहाऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधा स्वाहा ।

एष ते तत् मधुमाः ऊर्मिस्सरस्वान् यावानग्निश्च पृथिवी च तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां

ददामि यथाऽग्निरक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं पित्रेऽक्षितोऽनुपदस्तस्वधा भव तां त्वः स्वधां

तैस्सहोपजीवर्चस्ते महिमैष ते पितामह मधुमाः ऊर्मिस्सरस्वान् यावान् वायुश्चान्तरिक्षं च

तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां ददामि यथा वायुरक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं

पितामहायाक्षितोऽनुपदस्तस्वधा भव तां त्वः स्वधां तैस्सहोपजीव सामानि ते महिमैष ते

प्रपितामह मधुमाः ऊर्मिस्सरस्वान् यावानादित्यश्च द्यौश्च तावत्यस्य मात्रा तावतीं त एतां मात्रां

ददामि यथाऽऽदित्योऽक्षितोऽनुपदस्त एवं मह्यं प्रपितामहायाक्षितोऽनुपदस्तस्वधा भव तां त्वः

स्वधां तैस्सहोपजीव यजूषि ते महिमा ॥ १९ ॥

अमुष्मै स्वाहा सप्त च ॥ १९ ॥

((yanmé mātā pralūlobhā carātyanānuvratā ।

tanme retāḥ pitā vṛṅktāmābhuraṇyo'vāpadyatāmamuṣmai svāhā |
 yāstiṣṭhānti yā dhāvānti yā ādroghniḥ paritasthuṣiḥ |
 adbhirviśvāsya bhārtribhiraṅtaranyaṃ piturdādhe'muṣmai svāhā |
 yanme pitāmaḥi pralūlobha caratyānānuvratā |
 tanme retāḥ pitāmaḥo vṛṅktāmābhuraṇyo'vāpadyatāmamuṣmai svāhā |
 āntardādhe parvātairāntarmahyā pṛthivīyā |
 ābhirdigbhirānantābhiraṅtaranyaṃ pitāmahāddādhe'muṣmai svāhā |
 yanme prapitāmaḥi pralūlobha caratyānānuvratā |
 tanme retāḥ prapitāmaḥo vṛṅktāmābhuraṇyo'vāpadyatāmamuṣmai svāhā |
 āntardādha ṛtubhiraḥorātraīścā sandhibhiḥ |
 ardhamāsaiścā māsaīścāntaranyaṃ prapitāmahāddādhe'muṣmai svāhā |
 ye ceḥa pitaro ye caneḥa yāṃścā vidma yāṃ ū ca na pravīdma |
 agne tānvēṭṭhā yaḍi te jātavedastayā prattaṃ svadhayāmadantu svāhā |
 svāhā pitre pitre svāhā svāhā pitre pitre svāhā |
 svadhā svāhā'gnayē kavyāvāhānāya svadhā svāhā |
 eṣa té tata madhūmāṃ ūrmissarāsvān yāvānāgniścā pṛthivī ca tāvātyasya mātrā
 tāvātīm ta eṭām mātrāṃ dadāmi yathā'gnirakṣito'nūpadasta evaṃ mahyaṃ
 pitre'kṣito'nūpadastassvadhā bhāva tāṃ tvaṃ svadhāṃ taissaḥopājīvarcastē
 mahimaiṣa té pitāmaḥa madhūmāṃ ūrmissarāsvān yāvān vāyuścāntarīkṣaṃ ca
 tāvātyasya mātrā tāvātīm ta eṭām mātrāṃ dadāmi yathā vāyurakṣito'nūpadasta
 evaṃ mahyaṃ pitāmahāyākṣito'nūpadastassvadhā bhāva tāṃ tvaṃ svadhāṃ
 taissaḥopājīva sāmāni te mahimaiṣa té prapitāmaḥa madhūmāṃ ūrmissarāsvān
 yāvānādītyaścā dyauścā tāvātyasya mātrā tāvātīm ta eṭām mātrāṃ dadāmi
 yathā'dītyo'kṣito'nūpadasta evaṃ mahyaṃ prapitāmahāyākṣito'nūpadastassvadhā
 bhāva tāṃ tvaṃ svadhāṃ taissaḥopājīva yajūṃṣi te mahimā || 19 ||
 amuṣmai svāhā sapta cā || 19 ||))

[[2-20]]

पृथिवी ते पात्रं द्यौरपिधानं ब्रह्मणस्त्वा मुखे जुहोमि ब्राह्मनानां त्वा प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि
 मैषां क्षेष्टा अमुत्राऽमुष्मिँल्लोके।

मार्जयन्तां मम पितरौ मार्जयन्तां मम पितामहा मार्जयन्तां मम प्रपितामहाः।

मार्जयन्तां मम मातरौ मार्जयन्तां मम पितामह्यौ मार्जयन्तां मम प्रपितामह्यः।

एतत्ते ततासौ ये च त्वामन्वे तत्ते पितामहासौ ये च त्वामन्वे तत्ते प्रपितामहासौ ये च त्वामनु।

एतत्ते मातरसौ याश्च त्वामन्वे तत्ते पितामह्यसौ याश्च त्वामन्वे तत्ते प्रपितामह्यसौ याश्च त्वामनु।

मार्जयन्तां मम पितर इत्येते।

ये च वोऽत्र ये चास्मास्वाशः सन्ते याश्च वोऽत्र याश्चास्मास्वाशः सन्ते ते च वहन्तां ताश्च वहन्तां

तृप्यन्तु भवन्तु स्तृप्यन्तु भवत्यु स्तृप्यन्तु तृप्यन्तु तृप्यन्तु।

पुत्रान्पौत्रान्भि तर्पयन्तीरापो मधुमतीरिमाः।

स्वधां पितृभ्यो अमृतं दुहाना आपो देवीरुभयाः स्तर्पयन्तु।

तृप्यत तृप्यत तृप्यत ।
 प्राणे निविष्टोऽमृतं जुहोमि ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय ।
 यां जनाः प्रतिनन्दन्ति रात्रिं धेनुमिवायतीम् ।
 संवत्सरस्य या पत्नी स नो अस्तु सुमङ्गली स्वाहा ।
 वह वपां जातवेदः पितृभ्यो यत्रैनान्वेत्थ निहितान्पराके ।
 मेदसः कूल्या उप तान्क्षरन्तु सत्या एषामाशिषस्सन्तु कामैस्स्वाहा ।
 यां जनाः प्रतिनन्दन्तीत्येषा ।
 इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदिति तिस्रः ।
 एकाष्टकां पश्यत दोहमानामन्नं मासवद्धृतवत्स्वधावत् ।
 तद्ब्राह्मणैरितिपूतमनन्तमक्षय्यममुष्मिल्लोके स्फीतिं गच्छतु मे पितृभ्यस्स्वाहा ।
 औलुखला ग्रावाणो घोषमक्रत हविः कृण्वन्तः परिवत्सरीणम् ।
 एकाष्टके सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्याम पतयो रयीणाम् ।
 एकाष्टका तपसा तप्यमाना संवत्सरस्य पत्नी दुदुहे प्रपीना ।
 तं दोहमुपजीवाथ पितरस्सहस्रधारममुष्मिल्लोके स्वाहा ॥ २० ॥
 तृप्यत परिवत्सरीणं त्रीणि च ॥ २० ॥

((pṛthivī te pātraṃ dyaurāpīdhānaṃ brahmāṇastvā mukhē juhomi brāhmaṇānāṃ tvā
 prāṇāpānayoṛjuhomyaḥṣitamasi maisāṃ kṣeṣṭhā amutrā'muṣmiṃllōke ।
 mārjayāntāṃ mamā pītarō mārjayāntāṃ mamā pitāmahā mārjayāntāṃ mamā
 prapitāmahāḥ ।
 mārjayāntāṃ mamā mātaro mārjayāntāṃ mamā pitāmahyo mārjayāntāṃ mamā
 prapitāmahyaḥ ।
 etattē tatāsaṃ ye ca tvāmanve tattē pitāmahāsaṃ ye ca tvāmanve tattē
 prapitāmahāsaṃ ye ca tvāmanu ।
 etattē mātaraṣaṃ yāśca tvāmanve tattē pitāmahyaṣaṃ yāśca tvāmanve tattē
 prapitāmahyaṣaṃ yāśca tvāmanu ।
 mārjayāntāṃ mamā pītarā ityete ।
 ye ca vo'tra ye cāsmāsvāśaṃ sante yāśca vo'tra yāścāsmāsvāśaṃ sante te ca
 vahantāṃ tāśca vahantāṃ tṛpyāntu bhavantaḥ tṛpyāntu bhavatyā tṛpyātaḥ tṛpyātaḥ
 tṛpyātaḥ ।
 pūtrānpautrānabhi tṛpayāntīrāpo madhūmatīrimāḥ ।
 svadhāṃ pītṛbhyo amṛtaṃ duhānā āpo devīrubhayāṃstarpayantu ।
 tṛpyātaḥ tṛpyātaḥ tṛpyātaḥ ।
 prāṇe nivīṣṭo'mṛtaṃ juhomi brahmaṇi ma ātmā'mṛtatvāyā ।
 yāṃ janāḥ pratīnandānti rātriṃ dhenumivāyātīm ।
 samvatsarasasya yā patnī sa nō astu sumāṅgalī svāhā ।
 vahā vapāṃ jātavedaḥ pītṛbhyo yatraīnānvēthā nihitānparāke ।

medāsaḥ kūlyā upa tākṣārantu satyā eṣāmāśiṣāssantu kāmaṣṣvāhā |
yāṃ janāḥ pratinandantītyeṣā |
iyameva sā yā prāthamā vyaucchaditi tīśraḥ |
ekāṣṭakāṃ pāsyata dohāmānāmanam māṃsavādghṛtavāthsvadhāvāt |
tadbrāhmaṇairātipūtamānantamākṣayyamamuṣmimlloke sphītiṃ gacchatu me
pitr̥bhyassvāhā |
aulūkhālā grāvāṇo ghoṣāmakrāta haṇiḥ kṛṇvantāḥ parivathsaṛiṇām |
ekāṣṭake suprajā vīravānto vāyaṃ syāma patāyo rayiṇām |
ekāṣṭakā tapāsā tapyāmānā samvathsaṛasya patnī duduhe prapīnā |
taṃ dohamupājivātha pītarāssaḥasrādhāramamuṣmimlloke svāhā || 20 ||
tṛpyāta parivathsaṛiṇam trīṇi ca || 20 ||)

[[2-21]]

उवथ्यश्चाऽस्यतिरात्रश्च साद्यस्त्रीश्छन्दसा सह ।
अपूपघृताहुते नमस्ते अस्तु मा३ सपिप्पले स्वाहा ।
भूः पृथिव्यग्निर्चाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा ।
भुवो वायुनाऽन्तरिक्षेण साम्नाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा ।
स्वर्दिवाऽऽदित्येन यजुषाऽमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा ।
जनदद्भिरथर्वाङ्गिरोभिरमुं मयि कामं नियुनज्मि स्वाहा ।
रोचनायाजिरायाग्नये देवजातवे स्वाहा ।
केतवे मनवे ब्रह्मणे देवजातवे स्वाहा ।
स्वधा स्वाहाऽग्नये कव्यवाहनाय स्वधा स्वाहा ।
अन्नमिव ते दृशे भूयासं वस्त्रमिव ते दृशे भूयासं वित्तमिव ते दृशे भूयास माशेव ते दृशे भूयासः
श्रद्धेव ते दृशे भूयासम् ।
सः स्रवन्तु दिशो महीस्समाधावन्तु सूनृताः ।
सर्वे कामा अभियन्तु मा प्रिया अभिरक्षन्तु मा प्रियाः ।
यशोऽसि यशोऽहं त्वयि भूयासमसौ ।
अङ्गौ न्यङ्कावभित इत्येषा ।
अध्वनामध्वपते स्वस्ति मा संपारय ।
अयं वामश्विनौ रथो मा दुःखे मा सुखे रिषत् ।
अरिष्टस्वस्ति गच्छतु विविघ्नन्पृतनायतः ।
अश्वोसि हयोस्यत्योसि नरोस्यर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यसि वृषाऽसि नृमणा असि
ययुर्नामास्याऽऽदित्यानां पत्वाऽन्विहि ।

ह॒स्ति॒य॒श॒स॒म॒सि॒ ह॒स्ति॒य॒श॒सी॒ भू॒या॒सं॒ व॒ह॒ काल॒व॒ह॒ श्रि॒यं॒ मा॒ऽभि॒व॒ह॒ ।
 इन्द्र॑स्य॒ त्वा॒ वज्रै॑णा॒भि॒ नि॒द॒धाम्य॑सौ ।
 अ॒व॒ जि॒ह्व॒क॒ नि॒जि॒ह्व॒का॒व॒ त्वा॒ ह॒वि॒षा॑ यजे ।
 तथ॑स॒त्यं॒ यद॒हं॒ ब्रवी॑म्य॒धरो॒ म॒द॒सौ॒ व॒दा॒थ॒स्वाहा॑ ।
 आ॒ ते॒ वाच॑मा॒स्यां॒ द॒द॒ आ॒ म॒न॒स्या॑ हृ॒द॒या॒दधि॑ ।
 यत्र॑यत्र॒ ते॒ वाङ्नि॑हि॒ता॒ तां॒ त॒ आ॒द॒दे॑ ।
 तथ॑स॒त्यं॒ यद॒हं॒ ब्रवी॑म्य॒धरो॒ म॒त्प॑द्य॒स्वासौ॑ ॥ २१ ॥
 भू॒या॒स॒म॒सौ॒ पञ्च॑ च ॥ २१ ॥

((ukthyáscā'syatirātraścā sādyaskrīschandāsā saha |
 apūpaghṛtāhūte namaste astu mām̐ sapippale svāhā |
 bhūḥ pīthivyāgninarcā'muṃ mayi kāmaṃ niyūnajmi svāhā |
 bhuvó vāyunā'ntarikṣeṇā sām̐nā'muṃ mayi kāmaṃ niyūnajmi svāhā |
 svārdivā''dityeṇā yajūṣā'muṃ mayi kāmaṃ niyūnajmi svāhā |
 janadadbhirathārvāṅgirobhīramuṃ mayi kāmaṃ niyūnajmi svāhā |
 roṇāyājirāyāgnayé devajātave svāhā |
 ketave manave brahmaṇe devajātave svāhā |
 svadhā svāhā'gnayé kavyāvāhānāya svadhā svāhā |
 annāmiva te dṛṣe bhūyāsaṃ vastrāmiva te dṛṣe bhūyāsaṃ vittāmiva te dṛṣe bhūyāsa
 māsevā te dṛṣe bhūyāsaṃ śraddhevā te dṛṣe bhūyāsaṃ |
 saṃ srāvantu diśo mahīssamādhāvantu sūnṛtāḥ |
 sarve kāmā abhiyantu mā priyā abhirākṣantu mā priyāḥ |
 yaśo'si yaśo'ham tvayī bhūyāsamasaṃ |
 āṅkau nyaṅkāvaḥbhita ityeṣā |
 adhvānāmadhvapate svasti mā sampāraya |
 ayaṃ vāmaśvinau ratho mā duḥkhe mā sukhe riṣat |
 ariṣṭassvasti gacchatu vivighnanpṛtānāyataḥ |
 aśvōsi hayōsyatyōsi narōsyarvā'si saptirasi vājyāsi vṛṣā'si nṛmaṇā asi
 yayurnāmāsyā''dityānāṃ patvā'nvihi |
 haṣṭiyaśasamāsi hastiyaśasi bhūyāsaṃ vahā kālavaha śriyaṃ mā'bhivāha |
 indrāsyā tvā vajrēṇābhi nidādhāmyasau |
 avā jihvaka nijihvākāvā tvā haṇiṣā yaje |
 tathsaṭyaṃ yadaḥam bravīmyadhāro maḍasau vādāthsvāhā |
 ā te vācāmāsyāṃ dada ā mānāsyāṃ hṛdayādadhī |
 yatrāyatra te vānnihitā tāṃ ta ādāde |
 tathsaṭyaṃ yadaḥam bravīmyadhāro matpādyasvāsau || 21 ||
 bhūyāsamasaṃ pañcā ca || 21 ||))

[[2-22]]

या॒ त॑ ए॒षा॒ र॒रा॒ट्या॑ त॒नूर्म॑न्यो॒र्मृ॒ध्रस्य॑ नाशिनी ।

तां देवा ब्रह्मचारिणो विनयन्तु सुमेधसः ।
यत्त एतन्मुखेऽमतश्च रराटमुदिव विध्यति ।
वि ते क्रोधं नयामसि गर्भमश्वतर्या इव ।
अव ज्यामिव धन्वनो हृदो मन्युं तनोमि ते ।
इन्द्रापास्य फलिगमन्येभ्यः पुरुषेभ्योऽन्यत्र मत ।
यदहं धनेन प्रपणुश्चरामि धनेन देवा धनमिच्छमानः ।
तस्मिन्थसोमो रुचमादधात्वग्निरिन्द्रो बृहस्पतिश्च स्वाहा ।
परि त्वा गिरैरमिहं परि भ्रातुः परिष्वसुः ।
परि सर्वेभ्यो ज्ञातिभ्यः परिषीतः क्वेष्यसि ।
शश्वत्परिकुपितेन संक्रामेणाऽविच्छिदा ।
उलेन परिषीतोसि परिषीतोस्युलेन ।
आवर्तन वर्तयेत्येषा ।
आवर्तने निवर्तन आवर्तन निवर्तनाय स्वाहा ।
अनु पोऽहदनुहयो निवर्तो वो न्यवीवृतत् ।
ऐन्द्रः परिक्रोशो वः परिक्रोशतु सर्वतः ।
यदिमामति मन्याध्वा अदेवा देववत्तरम् ।
इन्द्रः पाशेन सित्त्वा वो मह्यमिद्वशमानयाथस्वाहा ।
यदि वृक्षाद्यन्तरिक्षात्फलमभ्यपतत्तदु वायुरेव ।
यत्रास्पृक्षत्तनुवं यत्र वास आपौ बाधन्तां निर्ऋतिं पराचैः ।
ये पक्षिणः पतयन्ति बिभ्यतो निर्ऋतैस्सह ।
ते मा शिवेन शग्मेन तेजसोन्दन्तु वर्चसा ।
दिवो नु मा बृहतो अन्तरिक्षादपाश्च स्तोको अम्यपतच्छिवेन ।
समहमिन्द्रियेण मनसाऽसमागां ब्रह्मणा संपृञ्चानस्सुकृता कृतेन ।
इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयाऽसि प्रजापते ।
संराजं च व्याहृतीर्विहृताः ।
इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषां नु गादपरो अर्धमेतम् ।
शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन ॥ २२ ॥
क्वेष्यसि पराचैरष्टौ च ॥ २२ ॥

उष्णेन पञ्चदशायुर्दा द्वाविंशतिरागन्त्रा द्वादश योगेयोगे चतुर्दश सुश्रवस्सुश्रवसन्नव परि
 त्वैकविंशतिरिमं स्तोममायुष्यमेकान्नविंशतिरेकान्नविंशतिर्मयि षोडश त्रय्यै विद्यायै धाता
 ददातु नस्सप्तदशसप्तदश दिवस्परीतिं विंशतिर्मा ते कुमारन्नयोविंशतिर्नक्तञ्चारिणः पञ्चदश
 यद्भूमेरेकान्नत्रिंशत् कूर्कुरोऽष्टाविंशतिरिन्द्र जहि द्वाविंशति परमेष्ठ्यसि
 परमामेकान्नत्रिंशद्यन्मे माता सप्तदश पृथिवी ते त्रयोविंशतिरुक्थ्यश्च पञ्चविंशतिर्या त
 ष्ठाऽष्टाविंशतिर्द्वाविंशतिः ॥ २२ ॥

उष्णेन धातोक्थ्यश्च द्वाविंशतिः ॥ २२ ॥

उष्णेन दधतां पर्वतेन ॥

((yā tā eṣā rarātyā taṇūrmaṇyormṛdhrasya nāśinī |
 tāṃ devā brāhmacāriṇo vināyantu sumedhasaḥ |
 yattā etanmukhē'mataṃ rarāṭamudivā vidhyāti |
 vi te krodhaṃ nayāmasi garbhāmasvataryā iva |
 avā jyāmivā dhanvāno hṛdo maṇyuṃ tānōmi te |
 indrāpāsya phaligamaṇyebhyaḥ puruṣebhyo'nyatra mat |
 yadahaṃ dhanēna prapaṇaṃścārāmi dhanēna devā dhanāmicchamaṇaḥ |
 tasminthsomo rucamādadhātvaḥnirindro bṛhaspatiśca svāhā |
 pari tvā gireramīhaṃ pari bhrātuḥ pariṣvasuḥ |
 pari sarvēbhyo jñātibhyaḥ pariṣitaḥ kvēṣyasi |
 śasvatparīkupitena samkrāmeṇā'vicchidā |
 ulenā pariṣītosī pariṣītosyulenā |
 āvartana vartayetyeṣā |
 āvartane nivartāna āvartāna nivartanāya svāhā |
 anu po'hvadanūhvayo nivārto vo nyavivṛtat |
 aindraḥ parīkrośo vaḥ parīkrośatu sarvatāḥ |
 yadimāmatī manyādhvā adevā devavāttaram |
 indraḥ pāsēna sīktvā vo mahyaṃidvaśamānāyāthsvāhā |
 yadī vṛkṣādyadyantarīkṣātphalāmaḥbyapātattadū vāyureva |
 yatrāspīkṣattanuvam yatra vāsa āpo bādhanāni nirītiṃ parācaih |
 ye paḥṣiṇāḥ patayānti bibhyāto nirītaissaḥ |
 te mā śivenā śagmeṇa tejāsondantu varcāsā |
 divo nu mā bṛhato antarīkṣādapāṃ stokō abhyapātacchivenā |
 samahamīndriyeṇa manāsā'samāgāṃ brahmaṇā samprīncānassukṛtā kṛtenā |
 imaṃ me varuṇa tattvā yāmi tvam nō agne sa tvam nō agne tvamagne ayā'si
 prajāpate |
 samrājaṃ ca vyāhṛtīrvihṛtāḥ |
 imaṃ jīvebhyāḥ paridhiṃ dādhamī maisāṃ nū gādapāro ardhāmetam |
 śataṃ jīvantu śaradāḥ purūcīstīro mṛtyuṃ dādhatāṃ parvatena ॥ 22 ॥
 kvēṣyasi parācairaṣṭau ca ॥ 22 ॥

uṣṇeṇa pañcādaśāyurdā dvāviṃśatirāṅantrā dvādāśa yogēyoge caturdaśa
suśravāssuśravāsannaṇa pari tvaikāviṃśatirimañ
stomāmāyūṣyāmekānnaviṃśatirekānnaviṃśatirmayi ṣoḍāśa trayyai vidyāyai dhātā
dādātu nassaptadāśasaptadaśa divasparīti viṃśatirmā te
kumārantrayōviṃśatirnaktañcāriṇaḥ pañcādaśa yadbhūmerekānnatrimśat
kūrūro'ṣṭāviṃśatirindrā jahī dvāviṃśati parameṣṭhyasi
paramāmekānnatrimśadyanmē mātā saptaśā prthivī te trayōviṃśatirukthyāśca
pañcāviṃśatiryā tā eṣā'ṣṭāviṃśatirdvāviṃśatiḥ || 22 ||

uṣṇeṇa dhātokthyāśca dvāviṃśatiḥ || 22 ||

uṣṇeṇa dadhatām parvātena ||))